

પ્રબુદ્ધ જૈન.

સમાજ, ધર્મ અને રાષ્ટ્રીય સેવા બતાવતું નૂતનયુગનું જૈન સાપ્તાહિક.

તંત્રી: સતિલાલ શ્રીમનસાલ કોઠારી.	શ્રી મુગ્ધ જૈન યુવક સંઘનું મુખ્યમંત્ર.	વર્ષ ૨ છુ, અંક ૪૩-૪૪ મો.
સહતંત્રી: કેશવલાલ મંગળચંદ શાહ	વાર્ષિક લઘાજમ રૂ. ૨-૮-૦	શનીવાર, તા ૨-૮-૩૩.

સમાજ વેદી પર.

સમાજની વેદિ પર આપણે ખૂબ ભારે બલિદાન દેવાનાં છે; યુવકો ને વસ્તુ ધરૂં છે તે સમાજની વેદિ પર કોઈને કોઈ પ્રકારનું બલિદાન લીધા વિના અલભ્ય રહેશે. સમાજને રૂઢ અને બંધનમાં જકડાયો છે તેને તેનાં બંધનોમાંથી મુક્તિ આપવાનું કાર્ય સરળ નથી, તેમજ તે વાત્કાલિક બની બંધ તેમ પણ નથી આપણે એમ માનીએ કે કોઈ યુગપ્રધાન કે દેવ આવીને આપણે ઉદ્ધાર કરશે તો તે પણ શક્ય નથી; કારણ કે યુગપ્રધાન કે દેવ આપી પોતાનું કાર્ય કરી શકે તે માટે જમીન સાફ કરવીજ જોઈએ. અને તે કામ આજના યુવાકોનું જ છે.

અવિધ્યનો યુગ પ્રધાન કેવો હશે તેની તુલના ભુના કાળના યુગપ્રધાન સાથે કરશો તો ભૂલજ ખાશે. જે વખતે સાધન સામગ્રીનો અભાવ હોય; જે વખતે વ્યવહારનાં સાધનો સુલભ ન હોય તે કાળે તો માત્ર સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષાનાં બાલુકાર જરૂર યુગપ્રધાન બની શકે. અને સમાજને હોરી શકે; પણ આજના યુગમાં બ્યારે યુગશક્તી ભાષામાં, અંગ્રેજી ભાષામાં, જર્મન ભાષામાં, જૈન સાહિત્યના જેવા વિચારોની છબાવટ થતી રહી હોય ત્યારે તે તે ભાષાના જ્ઞાન વિના યુગપ્રધાન પદ શી રીતે મળે. નવા યુગના યુગ પ્રધાનને માત્ર સંસ્કૃત, પ્રાકૃતભાષા બાલુકી તે પૂરતી નહિ હોય; તે ઉપરાંત યુગશક્તી ભાષા તો તેણે ઘોળીને પી જવીજ પડશે અને સમજવા પૂરતી અંગ્રેજી અને જર્મન ભાષા તેણે શીખવીજ પડવાની છે. આમ ભાષાના વિસ્તૃત જ્ઞાનથી તે શ્રુતસંપન્ન થાય તોજ તે સાધુ સંઘ અને મુદ્ધસંઘ પર પોતાની તેજસ્વિતાની, પ્રભાની, જ્યોત્સનાની છાપ પાડી શકે; તેની પ્રભાવના તે કાંઈ પતાસા, લાડુ, બદામ, કે શ્રીકૃષ્ણદ્વારા તે નહિ કરે, તે તો પ્રભ સન્નુખ જ્ઞાનના અનેક કિરણો ફેંકશે, અનેક ચિન્તારીઓ વેરશે; જ્ઞાનના સમુદ્ર સમાન અનેક ગંભીર અંશરતનો રચશે અને તે અંશ રતનો સામાન્ય કોટીના નહિ, પરંતુ પ્રમાણભૂત અને તે પ્રકારે તેની રચના કરશે. આટલું જે વ્યક્તિમાં હોવાય તે વ્યક્તિ આપણા સમાજમાં યુગપ્રધાન છે એમ ચોક્કસ માનવાનું છે. બાવિ યુગપ્રધાનનું આ આદ્ય સ્વરૂપ છે; તે યુગપ્રધાને જોળખવાનું આ એક માપ છે.

આવો યુગપ્રધાન સમાજમાં ઉત્પન્ન થાય, સમાજને તેની છિન્ન સિન્ન સ્થિતિમાંથી તે તારે એ બધું તે કરી શકે તે માટે ભૂમિકા તૈયાર જોઈએજ. તે ભૂમિકા તૈયાર કરવાની ફરજ આપણા માથેજ રહેલી છે. યુગપ્રધાન જે થશે તે આપણામાંથીજ ઉત્પન્ન થશે; એટલે સમાજમાં નીતિ, પ્રમાણિકતા, સત્ય પ્રતિ પ્રેમ આદિ ઉચ્ચ હોવાં જોઈએ; સમાજમાંથી દંભ, છેતરપીંડી, આદિ અનેક કાળિમાઓ નીકળી જવી જોઈએ. સમાજમાં આટલું બધું સુધી ન થાય ત્યાં સુધી યુગપ્રધાનના માત્ર આપણે સ્વપ્ન સેવવાનાંજ રહ્યાં. આ ઉપરાંત તેને તૈયાર થવા માટે જાણ સાધનોની જરૂર પણ છે અને તે સમાજ સેવાની ભાવના અને તે ભાવના સિદ્ધ કરવા અર્થે સ્વાર્થજ; આ ઉપરાંત તેની વાલીમ માટે તેણે પુસ્તકાલય, વાંચનાલય અને સંબંધસ્થાન આ સર્વનો જોગ બને ત્યારે પણ તેનો ઉપયોગ કદ દ્રષ્ટિથી કરવો, પોતાનો અનુભવ પ્રભ સન્નુખ કેવી રીતે રજૂ કરવો, પોતાનાં ચિંતાનનાં પરિણામો જનસમૂહને કેવી રીતે પાવાં, આ બધી કળા તે હસ્તસિદ્ધ કરે તેવાં તેને શુદ્ધ કે શુદ્ધો મળવા જોઈએ.

આજની પરિસ્થિતિનો વિચાર કરીએ તો આપણા સમાજમાં ઉપરોક્ત સગવડો છે ખરી? ન હોય તે માટે પ્રયત્નો થાય છે ખરા? સમાજમાં તેમ ન હોય તો સમાજ બહાર આવું વાતાવરણ છે? આ બધાથી આપણને યુગપ્રધાનના આગમન શક્ય છે કે અશક્ય તે તોલી શકાય. ઉપરની વસ્તુસ્થિતિ પરથી એટલુંજ જણાય છે કે આવાં કેટલાંક સાધનો સમાજમાં છે, સમાજ બહાર પણ છે, કેટલાંક સાધનો તૈયાર નથી તે તૈયાર થવાની બાજી પર પણ છે. આમ ભૂમિકા તૈયાર થઈ રહી છે. આવી ભૂમિકા તૈયાર કરવામાં યુવકોનું સ્થાન કયાં છે?

પુરિસા ! સત્ત્વમેવ સમમિજાણાહિ ।

સત્ત્વસ્સ જાણાપ સે ડવહિપ્પ મેહાવી મારં તરહ્ ॥

(આચાર્યશ્રી મંત્ર.)

પ્રબુદ્ધ જૈન.

શનિવાર, તા. ૨-૬-૩૩.

યુવક પ્રતિનિધિઓનું સંમેલન.

જ્યારે સામાજિક પરિસ્થિતિ દિન પ્રતિદિન ગંભીર બની જાય છે, જુનવાણી અને નૂતનયુગનાં અદિલનો વચ્ચે સંઘર્ષ જ ચાલતો હોય, જુદી જુદી વિચારસરણીમાં સમાજ વિભક્ત થઈ પોતાની નિર્બંધક શક્તિ બેઠી રાહો હોય અને સમસ્ત સમાજ એક છેડાથી બધી બીજા છેડા સુધી અશાંતિની આગમાં સળગતો હોય ત્યારે સ્વાભાવિક યુવકો ઉપર આશાની મીઠી મંદામ એ અવારનવાર નથી.

સમસ્ત વિશ્વમાં હજી નાંખવામાં આવે તો જગ્યાએ કે દરેક ક્ષેત્રોમાં આજે યુવક શક્તિ જ કાર્ય કરી રહી છે. જે ક્ષેત્રમાં નબલોઈ નથી એ ક્ષેત્રોના નાશની નોખત-વાગી રહી છે. શા માટે જૈન સમાજ પોતાના નબલોઈવા સંતાનોને એક-નિત યવાની હાકલ ન કરે? પૂઠ અને પીઠ શક્તિ પૂજા શ્રમિત થઈ છે, આગમ અને શાસ્ત્રોના વનગમાં અટવાઈ એ શક્તિ નિર્બંધક અત્યાર આગમન સાબીત થઈ ચૂકી છે. હવેથી સમાજની ભગમ નરસોદિયાં યુવાનોના હાથમાં આવે છે. સમાજનીનાં અનેક પ્રવલો થઈ ચૂક્યા, જુદો અને મુત્સદી-ઓએ યુવાનોને હલકા પાકવામાં કરી ક્યાસ રાખી નથી, છતાં સમાજ એ ભગમાં ક્યાસો નથી, સમાજનાં કેની સાથે કરવાનું છે એ પ્રતિરૂપિ સમાજના આપ મેળે જની મેટેલા માંધતાઓને સાંપડાને નથી છતાં અશાંતિ ચાલુ છે એટલું જ નહિ પણ એ અશાંતિ જેમ જેમ સમય વ્યતીત થતો જાય છે તેમ તેમ વ્યાપક સ્વરૂપે પકડતી જાય છે. આ જાગતજ જતાની આપે છે કે યુવકોએ હવે એકનિત યવાની જરૂર છે. અને મળજૂત સંગઠન સાધી સમાજની પ્રગતિમાં કંઈ વસ્તુ રોપક છે તે વસ્તુ સૌથી તેને પહેલી તકે દુર કરવાની જરૂર છે.

સમાજની હાલની પરિસ્થિતિ માટે કોણ જવાબદાર છે, એ વસ્તુ છદ્ધા પહેલાં આપણે એ ટાળવાને માટે કેટલો ફાળો આપી શકીએ, અથવા સમાજની ઉન્નતિ કંઈ રીતે સાધી શકીએ, એ વિચારવાની પહેલી જરૂર છે, અને એ આપણે ત્યારે જ વિચારી શકીએ કે જ્યારે આ પો આપણમાં વિચારોની આપણે કરી કોઈપણ રાહ નહીં કરીએ. આમ વિગિલ યુવક શક્તિને એકનિત યવાની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે. આ ભૂમિકા ઉપર જ મુંબઈ જૈન યુવક સંઘે વડોદરા મુકામે યુવકોને એકનિત કરવાનું આગમન કર્યું છે. કોઈપણ જાગત નહીં કર્યાં સિવાય આમાં કેવળ યુવકોને એકનિત કરવાનો પવિત્ર ઉદ્દેશ રખાયો છે. પછી હાલની પરિસ્થિતિનો વિચાર

કરી એ માટે ને રૂપરેખા નક્કી કરે. તેના માટે મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ જવાબદાર નથી. પ્રમુખપણુ અગાઉથી નક્કી કરવામાં આવેલ નથી. ત્યાં જે જે પ્રતિનિધિઓ આવશે તેમાંથી જ પ્રમુખ ચૂંટી કહાશે. આમ ટૂંકા અર્થમાં કરી આમધુમ સિવાય આજે સાંજના યુવક સંમેલન ગળશે, તે પ્રસંગનો લાભ લેવાને અમે યુવકોને મજબૂત ભલામણ કરીએ છીએ.

આ સંમેલનમાં જેમ કોઈ ન સંગઠે કે જેમ આપણી કો-ફરન્સો, યુવક પરિષદો, કે સોસાયટીઓ પણ દહાડાનો જરસો કરી કરાવેની મોટી દારમાળા રચી વિચારાઈ જશે. જેનું તો આપણે બહુ વખત કહ્યું, એથી સમાજની કરી પ્રગતિ થઈ નથી. એટલે આ સંમેલનમાં કોઈ કોઈ કરાવેની દારમાળાની આશા ન રાખે. કરાવે પાસ કરાવવામાં, સમ્પ્રદાઈના મારામારીમાં અને મમતવથી આપણે અત્યાર સુધી કંઈ કરી શક્યા નથી, એટલે નિર્બંધક સમયની વરણાઈ ન થાય, અને કંઈક રચનાત્મક કાર્યક્રમ અસ્તિત્વમાં આવે, તે તરફ પ્રતિનિધિઓનું અમે આજે એવવાની રજા લઈએ છીએ. ત્યાં સુધી અને ત્યાં સુધી દરેક સભ્યો એકમત અને એ ઇચ્છવા થોડા છે.

સંગઠન સિવાય આપણી કંઈ પ્રગતિ નથી. કોઈપણ સમાજે, રાષ્ટ્રે કે દેશે સંગઠન સિવાય પ્રગતિ સાધી નથી, ત્યાં ત્યાં ઉન્નતિના આપણને દર્શન થશે ત્યાં સંગઠને મુખ્ય ભાગ ભજવ્યો હશે. દુનીઆના દરેક સમાજે, રાષ્ટ્રો અને ધર્મોએ સંગઠન દારાજ ઉન્નતિનો સાક્ષાત્કાર અનુભવ્યો છે. આપણે પણ આપણી ઉન્નતિ ઇચ્છતા હોઈએ, આપણું એવ સાધવા માંગતા હોઈએ અને છૂટીછવાઈ વિભક્ત યુવક શક્તિનો સદુપયોગ કરવા માંગતાં હોઈએ તો સંગઠન સાધવાની પહેલી જરૂર છે. આપણું સંગઠન કેમ મજબૂત અને એ તરફ જ આપણી જાંતી શક્તિઓને કેન્દ્રિત કરવી એછાં. વિચાર ભેદ તો દરેક રચેલો હોય અને તે આવશ્યક છે. પરંતુ તહેવી પાછળ પ્રમાણિકતા એછાં. યુવકોને મિલકતોમાં તો મતભેદ ન હોય, પણ એ સિદ્ધાંતોને અમલમાં કેમ મૂકવા, જેમાંજ મતભેદ હોય, એ મતભેદ દુર કરવા માટેજ આપણમાં વિચારોની આપણે કરવાની જરૂર હોય છે. આટલી સચ્ચતા કરી અમે ઇચ્છીએ છીએ કે યુવક સંમેલન સફળ નિવડે અને તે દારા યુવક સંગઠન સાધી સમાજની પર્ણિત પ્રગતિ થાઓ !

હિન્દુ સંસ્કૃતિના પાટનગર વડોદરાના આંગણે

દેશકાળમાં માનનારા જુદા જુદા આગના

યુવાનોના મંડળોના પ્રતિનિધિઓનું સંમેલન

શનિવાર તા. ૨-૬-૩૩ ની રાત્રે ૮૫ વાગે

અને

રવિવાર તા. ૩-૬-૩૩ ના બપોરે મળશે.

અતિથીઓનું સ્વાગત કરવાનું કામ વડોદરા જૈન યુવક

સંઘે ઉત્સાહ ભેર શરૂ કરી દીધું છે.

સિરોહી, જુનનેર વગેરે દરદરના મળી ત્રીસેક

સંસ્થાઓના ૬૦ લગભગ પ્રતિનિધિઓના

નામો નોંધાઈ ચુક્યા છે.

વ્યાયામ અને પ્રહ્લયર્ય.

લેખક:-અમૃત ઝવેરી.

વ્યાયામ અને અભ્યાસને નિકટના સંબંધ છે. સ્વચ્છ શરીર, અભ્યાસનું સેવન કરે તો તેનું શરીર અતિ શક્તિશાળી બને. અભ્યાસી એ વ્યાયામ-પ્રિય બને, અડમ અને અસ્ખલિત અભ્યાસી બને. આ એ ઘટનાઓમાં રહેલું તાત્પર્ય આપણે તારવવાનું છે.

સ્વચ્છ શરીરે અભ્યાસના ક્ષણિક કાર્યથી શત્રુઓથી પનાશ થયેલા આપણે સાંભળવા છે, દ્રશ્ય-શ્રોત્ર-મલ્લ પ્રતિરૂપિણી રહીત હોય. સર્વે પ્રતિમલ્લોગો વિજેતા હોય; પણ માત્ર એક દિવસના અભ્યાસ કાર્યથી શરીર ખેંચનારા અભ્યાસી મહુરના દાષે મદાત થયે. અભ્યાસનો મહિમા, પ્રભાવ અને તેજ માત્ર શરીરગણ પર છે, તેટલુંજ નહિ, પણ મનોગણ પર અદ્ભુત છે. મનુષ્ય મનોગણથી વિજયની વરમાળા પહેરે. X X X શુદ્ધ ને સચરે લઘુ, તેની આગળી રાત્રે અભ્યાસ ખંડિત કરવાથી પરાજય પામ્યો અને કાનૂલવાસી બન્યો. અભ્યાસનું સેવન મનસંવર્ધનો રામચાતુ ઉપાય છે.

અભ્યાસીને વ્યાયામ જીવનશક્તિ છે. વ્યાયામ કેટલા પ્રકારના છે, કેવી ભાતના ગંધાર્થવાળાને કેવા વ્યાયામ કેટલા પ્રમાણમાં લેવા જોઈએ, તે તો કોઈ વ્યાયામશાસ્ત્રી સમજાવી શકે; પણ અભ્યાસી તો જોઈએ વીરશક્તિ, વીર્ય એ શરીરનો રામ છે. વીર્ય શરીરની દરેક શક્તિને ફેરવે છે. વીર્ય શરીરના દરેક સંચાલનનું તેજ છે. વીર્ય જીવનકાળની જ્યોત છે. વીર્ય સેનાપતિ જોઈએ માટે કહેવાય છે કે તેની પૂઠે શરીરના સર્વ અવયવો સૈનિકા રૂપે કામ કરે છે. “નાયકે વિના લશ્કર કુશળ”, તેમ વીર્યથી સેનાધિપતિ વગર શરીરના દરેક અવયવો નિઃશક્તિ, પરાજય અને પરાધીન હોય છે. મહાન યોગીઓના યોગલેખનું કારણ વિશ્વમોહીનીનું એક કટાક્ષ બને છે. વિશ્વમિત્રના અનેક વર્ષોનું તપ મેનકાના એકજ દ્રષ્ટીપાતથી અધ્યું, આથી યોગી આસનથી મુક્ત થયો. કારણકે શારીરિક સેનાધિપ વીર્ય રખીત થયું, આ વીર્યથી સેનાધિપતિને જીતવા સંવર્ધનમાં રાખવા વ્યાયામ અનુકૂળી જરૂર છે. નિયમિત વ્યાયામથી વીર્ય મજબૂત બને છે. પરી-જામે જીતી શકાય છે. અને ખીજી ઉપયોગી પ્રવૃત્તિઓમાં ફેરવી શકાય છે. અભ્યાસી રક્ષા અને વ્યાયામની આટલે અણે નિકટતા.

અભ્યાસી રક્ષાના મુખ્ય માર ટેકા છે. તેમાંના એકના પણ અભાવે અભ્યાસી પાસન કુશલ બને છે. પ્રથમ સાદો ખોરાક, “આહાર તેજો જોડકાર” તેમ ગરમ અને ભારે પદાર્થોના આવાથી ધ્રુવિયો વધારે મંજળ બને છે, અને તેની અસર અભ્યાસી પર થાય છે. માટે સાદો અને હલકો ખોરાક આવશ્યક છે.

બીજું શુદ્ધ હવા; મલીન અને મલીમ વાતાવરણમાં રહેનાર તંદુરસ્તી બળથી શકતા નથી. બહારના અશુદ્ધ પરમાણુઓ તેમના મગજ પર અસર ઉત્પન્ન કરે છે. મગજનો સંદેશ શરીરની સર્વ ઇન્દ્રિયો પર તરતી પહોંચે છે, અને તેથી અભ્યાસી મલીન હવા, વાતાવરણ કે રવાનનો

ભોગી બને છે, માટે શુદ્ધ હવા અને પવિત્ર વાતાવરણના સ્થળે અભ્યાસીને રહેવું પડે. શુદ્ધ હવાથી શરીર ગળની શક્તિ વિશાળ શક્તિના નિયમ પ્રમાણે થાય છે. અને શુદ્ધ વાતાવરણથી મન ઉપર ઉત્તમ પ્રકારના સંસ્કારો પડે છે.

ત્રીજું નિયમિત વ્યાયામ; અભ્યાસી અને વ્યાયામ ને કેટલો સંબંધ છે એ સ્પષ્ટ થઈ ગયું છે. જોઈએ અભ્યાસીએ તો જરૂર નિયમિત વ્યાયામ કરવો જ જોઈએ.

ચોથું-પરીપક્વ વયે જન્મ-ગ્રહસ્થ જીવનમાં બરે સુવા-નીમાં અભ્યાસી રહેવું એ લોખંડના ચપ્પા આવવા જેવું છે. જોઈએ એ વયમાં અખંડ અભ્યાસી પાળનાર વીરજાત કહેવાય. છતાં જોઈએ સ્વાસ્થ્ય સંતોષ તત (એક પતિવ્રત) પાળે અને સંવત્ર બળવે તો કુમાર અવસ્થામાં પાલેલ અખંડ અભ્યાસી અને વ્યાયામના સેવનથી તૈયાર થયેલ મજબૂત શરીર અને રિશ્ત મન ધાતુ કામ આપી શકે. આથી કોઈ જોઈએ અર્થ ન કરે કે ગૃહસ્થજીવનમાં વીર્યને વેડી નાંખી વ્યાયામથી બળશા રહેવું. કુમાર અવસ્થામાં જોઈએ જરૂર વ્યાયામની છે તેનાથી ગૃહસ્થ જીવનમાં વધારે છે. તે સૌ સમજે, અને વીર્ય રક્ષા માટે જોઈએ બને તેટલો વધુ સંવત્ર બળવે.

નિર્માણ અને સત્વકીન પ્રજા ધર્મ કે રાષ્ટ્રની અધોગતિનું કારણ છે. ધર્મના ઉપધારણે અને હિંદુ ધર્મને પુનઃજીવિત કરવા માટે સત્તરમી, શતાબ્દિમાં સમર્થ રામલલ સ્વામીએ ટેરેર મહો સ્થાપ્યા હતા. આ મહોમાં શારીરિક કેળવણી અને લશ્કરી તાલીમ આપવામાં આવતા. આથી મહાદા અતિ લઘુક પ્રજા તરીકે મોગલો સામે શીર સાટે લડી, અને હિંદુ ભાતિને રક્ષી-ગચાવી. આ જુદું સળળ ગાંધીની પ્રજાનું કૌવત હતું.

મનુષ્યની મીઠકનમાં અમુલ્યમાં અમુલ્ય થાયજી શરીર છે. તેની પૂરતી કાળજી મગવાને મનુષ્ય ગંધારેલો છે. શારીરિક અને માનસિક ઉત્તિ પ્રત્યેક મનુષ્ય સાધી શકે તેમ છે. તેને માટે તો યોગ્ય કાળજી રાખવી જ જોઈએ. શરીરની સુધારણા અર્થે “જોમકના આહાર કરનાર” માથુસો ને શંકા મારે છે તેને જોઈએ વ્યાયામ, ખુલ્લી હવા, ખોરાક અને સંવત્ર જેવા કુદરતી વૈદ્યની મદદથી શરીર સંપત્તિ અને મનની ખીલવણી થાય છે.

જોઈએ માટે લોકાકિત છે કે,
“શરીર સુખી તો સુખી સર્વ રીતે,
શરીર કુખી તો કુખી સર્વ રીતે.”

શરીર સર્વ સુખોનું વિશ્વાતિચક્ર છે. નિર્જળ અને નિઃસત્વ માથુસો કહેવું, દેશ કે કુનિયાને બારમુત છે, જીવતાં છતાં નકામાં છે, જોઈએ દરેક શિક્ષિ થાયવા શરીર સ્વચ્છ જનાથી સંવર્ધી બને.

સ્થાનિક—રેતલામથી એક સાંખીને સુરેતનાં એક શાસન પ્રેમીને ત્યાં દેનમાં ખેતારી લાવવામાં આવેલ છે. કહેવાય છે કે તેણે મગજની અસ્થિરતા હતી. બીજી તરફ આતે માટે જીદી જીદી વાતો થાય છે. સાચું શું? સત્તાવાર જુલામાં મશે?

આજે રચનાત્મક કાર્યની
આવશ્યકતા છે. રચનાત્મક
કાર્ય વિના સમાજનો વિકાસ
કે તેની ઉન્નતિ શક્ય શકતી નથી.

રચનાત્મક કાર્યનું સુવર્ણ, અને પ્રજા સંગઠન નવા દ્રશ્યિનિદુ,
ભાવની, કાર્ય રજુ કરે છે. આવી તક મળતાં પ્રજા ધીમે ધીમે
જૂની પરિસ્થિતિ, રૂઢિચુસ્ત, દ્રશ્યિનિદુ, ભાવના ઊડતી જાય છે.
આવું રચનાત્મક કાર્ય સતત ચાલુ રહેતું જોઈએ, તેમ જો
તો તેમાંથી પ્રજાને નવીન પ્રેરણા, તાજગી અને જળ મળતાં જ
રહે અને પરિણામે વિકાસ અધાતો જાય. પરંતુ જો આવું
રચનાત્મક કાર્ય શરૂ થઈ જાય તો તેની પ્રત્યાષાત થાય
છે અને કરેલ કામ તથા તેની અસર નાશ પામે, એટલું જ
નહિ પણ સમાજ પર તેની ચેતનશક્તિની વ્યાપકતામાં પણ
ભ્રમ પડે થાય છે. આ વસ્તુ સનાતન સત્ય છે અને તે
સ્વીકાર્યા જ જોઈએ.

પ્રથમ તો આવા રચનાત્મક કાર્ય માટે વાતાવરણ હોવું
જોઈએ; તે માટે કેટલાક સુવર્ણ પોતાના તન, મન, ધન, કીર્તિ
અને સજવડોનો જોગ આપવા તૈયાર હોવા જોઈએ; રચનાત્મક
કાર્ય માટે આવા સેવકા અને આટલા આત્મભોગ થા ત્યાંની
આવશ્યકતા છે. આ પ્રકારના સ્વાર્થત્યાગ-સ્વાર્થજનુ વાતાવરણ
મંડળીલ્યો ઉત્પન્ન કર્યું છે. તે આપણને કેટલું રક્ષણ
સકાય છે તેવું માંપ કહી શકાય તેમ નથી. તેમ છતાં પણ
જો વાતાવરણ અને જુમિકા આજે તૈયાર છે તેના લાભ
લેવાનું આપણે ચૂકીશું તો કવિજનમાં લાંબા સમય માટે
આવું વાતાવરણ, આવા સુવર્ણ અને આવી સમગ્ર પ્રજાને
મળવાનાં નથી જ.

આવા થોડા સુવર્ણનું એક જૂથ સમાજ હિત અર્થે પો-
તાના ખર્ચ અને તેનાં સાધનો પરસ્પર ચર્ચા કરી નક્કી કરે,
તે ઉપરાંત દુનિયાના બધાં જ માણસ કરતાં પોતાનામાં શી
વિશેષતા છે, તેટલા પૂરતાં નિવર્તન સ્વેચ્છાએ પાળવાની તે
જુથની તૈયારી હોવી જોઈએ. આનો અમુક એક રચના રહે,
ત્યાં એક પ્રાચીન અને અવધીન, જૈન અને જૈનેતર, જોમ
અનેક વિષેના અધિવાણું સુધા પુસ્તકાલય હોવું જોઈએ;
તે ઉપરાંત પ્રચલિત વાતાવરણ અને પ્રજાથી અજાત ન રહી
સકાય તે માટે પ્રચલિત જૈનિક, સાપ્તાહિક અને માસિકવાળું
વાંચનાલય હોવું જોઈએ. આવી સંસ્થામાં રહી વિવેચના અમુક
કલાક વાંચનમાં, અમુક કલાક શિક્ષણમાં, અમુક કલાક ચર્ચામાં
અને અમુક કલાક પ્રચારમાં જોમ કામ કરવાની તૈયારી હોવી
જોઈએ. આ જૂથ પોતે જોગવણીના અખતર કરે, આપણી
સંસ્થાઓનાં નિરીક્ષણ કરે, જરૂર પડે સલાહ પણ આપે
અને આમ વાંચન, મનન, ચર્ચા અને અખતરના આદિના
પરિણામોનો પ્રચાર કરવા આજનાં રાષ્ટ્રવામાં આવે કે
માસિક ના અર્થશ્રેણી મારફત ઇલાજવામાં આવે. આખું તેની
પ્રવૃત્તિ અનેકવિધ હોય અને તેનાં સાધનો પણ સર્વાંગ
સંપૂર્ણ હોય તો આ જૂથ પ્રજામાં સત્તા ફેરકાશે, પ્રજામાં
ફેરકાર થતી મનોવૃત્તિ આદિથી પરિચિત રહી શકે.

આવા જૂથનું કાર્ય જોય તો મર્યાદિત હોવું જોઈએ; પ્રથમ
પ્રવર્તન મર્યાદિત ક્ષેત્રમાં થાય, તેના છાંટા ભલે બીજે ઉડે, તે
પ્રવર્તન સફળ થતો જણાય ત્યારે તે વિસ્તારી શકાય. આવા

યુવકો માટે કાર્ય દિશા.

જૂથનું નામ મને: તે રાજો
તેની હરકત નથી. આ એક
ચક્રરેખા-ત્યાગી જનવાની સંસ્થા
છે. આવા જૂથને માથે પોતાના

કુટુંબના બરણ પોષણની ચિંતા ન હોવી જોઈએ; તેણું ખર્ચ
સમાજે ઉપાડી લેવું જોઈએ.

આ મુજબ યુવકને કામ કરવાનું જુગ વિદ્યાન ક્ષેત્ર છે;
આવું સુંદર અને વિસ્તૃત કામ મુકી યુવકોને શા માટે નાશ-
ત્મક કાર્યમાં લાગી જવું જોઈએ? નાશાત્મક કાર્ય અભાષાત
જનક છે, આપણે તેનું નામ દેવું જોઈએ જ્યાં આપણા કામ
લાગી જાય તો તેનું નામ લીધા વિના જો અભાવશ્યક છે
તે જરૂર લોપ પામશે જ. નાશાત્મક કાર્યમાં યુવકો પોતાની
શક્તિ વેચી નાંખે તેના ગદ્ગદ આવા ક્ષેત્રમાં તે વપરાય તો
કેટલું ઇષ્ટ જાણે!

પૂરાતન પાટણે આ કાર્યનું એક અંગ પૂરવા શરૂઆત
કરી છે; તેણે જ્ઞાનમંદિરની યોજના કરી છે. તેમાં માત્ર
પ્રાચીન સાહિત્ય જ સંક્રાંતિ એમ તો નહિ જાણે; તેને નિર-
તર વિસ્તૃત જનાવતા રહેવું જ પડવાનું છે. આ જ્ઞાન યુગમાં
માત્ર પ્રાચીન સાહિત્યની રક્ષા પૂરતો ઉદ્દેશ ન જ રાખી
શકાય; તેને તો અપ-ટુ-ડેટ જનાવતા રહેવું જોઈએ. આમ એક
પુસ્તકાલય થાશે તેથી ઇતિહાસજ્ઞતા પણ નથી. તેની સાથે
નવીન સાહિત્ય, મર્યાદા હોય તેવા સાપ્તાહિક અને માસિકવાળું
વાંચનાલય પણ તેની સાથે રહેવું જોઈએ. આ અંગ આમ
સંપૂર્ણ જાણે તે ઇષ્ટ છે અને પાટણના જોનો તે કામ ઉપાડે
છે તે પૂરું કરશે જ.

તેનું બીજું અંગ પૂરું કરવાનું કામ કોઈ બીજું એક
જૂથરાતનું શહેર ઉપાડી લે તો તે શક્ય જાણે; પુસ્તકાલય-
જ્ઞાનમંદિરમાં બેસી તેના ઉપયોગ સાર્વજનિક રીતે કરી શકાય
તે માટે તેની આજુ બાજુ અભ્યાસીઓને રહેવાની વ્યવસ્થા
હોય; આટલું કરી શકાય તો અભ્યાસીઓને જુગ રાહત મળી
જાય, અને રચનાત્મક કાર્યની જ વિચારણા કરી છે તે માટે
આજીવન સભો મળી શકે તો તેમને માટે ત્યાં પાસેજ રહેવા
કરવાની અનુકૂળતા કરી શકાય અને તે દારા તેની પાસેથી
સમાજને અનેક પ્રકારની ઉપયોગી જ્ઞાનમંદિરો મળી શકે.
આવા જુથને કામ કરવાની સમગ્ર પૂરતી રકમનો જોનો કયું
શહેર ઉપાડવા તૈયાર થશે?

સમાજ પોતાનું હિત સાધવા ઇચ્છતો હોય, પોતાનો
વિકાસ ઇચ્છતો હોય, પોતાની રૂઢિચિંતિમાંથી મુક્તિ ઇચ્છતો
હોય તો તેને આજે કે કાલે આ કાર્ય વિના છૂટકો નથી, તો
શા માટે સમાજ આ વસ્તુચિંતિ માટે આજેજ તૈયારી ન
કરે? જૈન સમાજ પાસે કેટલેક કાર્ય માટે નાણાં મળવાં
શકય છે; જૈન સમાજની ઉદારતા પર રાષ્ટ્રની, આર્યસમાજની,
સંપ્રદાયની એવી અનેક સંસ્થાઓ નજીક છે, તો આવી
સંસ્થા માટે-રચનાત્મક કાર્ય માટે, પોતાના સમાજના ભાવી
કલ્યાણ માટે નાણાંની તાલુ રહે તે સંભવીતજ નથી. સમાજ
આજથી વિચાર કરી રાખે કે મને ત્યારે પણ સમાજને ચક્ર-
રેખા-ત્યાગી સંધ ઉભો કરવાનોજ છે, અને તેના માટે પ્રત્યેક
પણ કરવાનોજ છે-અને તે પ્રત્યેક કરવાનો છે તે માટે
આજથી વ્યવસ્થા કરે.

યુવકોમાં પણ કેટલાક ધીમત હશેજ; તેઓ ભાવી પ્રજા

તિનાં સ્વપ્નાં સેવે છે, ભાષિ પ્રગતિ કેવી હોય તેનાં હવાઈ કોલ્સા ભષિ છે; પરંતુ તેની પાછળ-તે મનોરમસુષ્ટિ ઉત્પન્ન કરવા પાછળ કિયાનું બળ નથી. આ બળ પેા કરવા ને સ્વનાત્મક કાર્યની દિશા દેરી છે, તેમાં તથ્ય જગ્યાય તો પોતાનો અધિકમાં અધિક ફાળો હોવો જોઈએ. આનો ફાળો યુવકોનો સુદર હોય કેમકે યુવકો સુધારો માંગે છે; અને જેઓ સુધારો માંગે છે તેમની જોડલી કરજ તે સ્વપ્ન છે કે તન, મન, ધનનો ભોગ આપવો. યુવકો તથી અધિક ફાળો જાનમંદિરમાં કે આવા મુદરથ ત્યાગી અધની સંસ્થા ઉભી કરવામાં આપે; યુવકો પોતાનાં જીવન તેમાં સમર્પે અને યુવકો તેમાં પોતાની કુદિ, આતુર્ અને અનુભવ સમર્પે તોજ સમાજની ઉન્નતિ શક્ય બને.

યુવક માનસનો અનુભવ અને તેમાં પશુ કેળાવાયેલ ગણતા વર્તે અનુભવ જોમ સમયે છે કે તેઓ કોઈપણ પ્રવૃત્તિમાં પૂરેતો સાથ નથી આપતા; અને આવા કોઈ કાર્ય માટે નાણાં આપવાના હોય તો તેમાં પશુ તેઓ ઉદારતાથી તો નથીજ આપતા. યુવકોના માટે આથી બીજું શરમારનારું શું હોઈ શકે? જે વસ્તુસ્થિતિ આપણે ઉભી કરવી હોય તે માટે આપણે સતત પ્રયત્ન કરવા તૈયાર ન હોઈએ, તે પ્રતિ ઉદારતા જાનીએ, તે ઉત્પન્ન કરવા માટેની સજ્જત આપવાની આપણી તૈયારી ન હોય તો આપણે સુધારો કે નવીન પરિસ્થિતિ ઉભીજ કરવાથી કરી શકીએ?

સમાજના યુવકોને આ જરૂર મંજીર રીતે વિચારવાની છે; પોતે પોતાની કરજ પ્રમાણિકતાથી બળવે છે. જોડલે આત્મ સંતોષ કોઈપણ પ્રકારે કાર્ય કર્યા વિના મળવાનો નથી; અને કાર્યનું પરિણામ પશુ કાર્ય શરૂ કર્યા વિના કે તે માટે સમય, સાધન પૂરાં પાડ્યા વિના મળવાનું નથી. આ સંકળું તેઓ બીજા વિચારે, ચર્ચે, અને તેમાં તથ્ય જગ્યાય તો પોતે તેવા કાર્યમાં વાપરવાના સમર્પણની તૈયારી કરે. સમાજમાં આનું વાતાવરણ આપે શક્ય છે ખરું?

‘શ્રી.’

ચેતવણી.

“સમય ધર્મ” તા. ૨૭-૮-૩૩ માં જગ્યાવામાં આપ્યું છે કે પાલીતાણામાં શ્રી રાત્રીજીના કુશર ઉપર શ્રી પુજારી કુશને નામે ભોગખાતી જગ્યા છે, જ્યાં દહેરી તથા જોડાદ જે જોડા છે, અને જ્યાં પાઈનાથ પ્રભુના પગમાં તથા પદાવતીજના પશુ પગમાં આદિ હતાં, ત્યાં હાલમાં એક હનુમાનજીની મૂર્તિ પશુ જોડાડી દેવામાં આવેલ, હવે તે જગ્યા જીર્ણ થવાથી પગમાં વિગેરે બીજે રથને લઈ જતાં તેની સાથે હનુમાનજીની મૂર્તિને પશુ લઈ જઈ બીજે રથને જોડાડવામાં આવ્યા છે. અને તેની રોજ પચાસ પૂન થાય છે. વળી ત્યાં એક બાવો ને પોતાને તેમજિજવજનો શિષ્ય જગ્યાયે છે, તે ધામા નાંખી પડ્યો છે. અને તે બાવો ત્યાં જોઈ વગાડે છે, મોરપીંછ બાંધે છે, અને આસપાસ પોતાનાં ભક્તોનું ડોળું જમાવે છે, જોડકુજ નહિ પશુ રાતવાસો પશુ ત્યાંજ રહે છે. આવાંજી કલ્યાણની પેઠીએ આ બાગતની દુરત તપાસ કરી જોગ પગલાં ભરવાં જોઈએ, નહિતર નાની કુશના ભવિષ્યમાં કાપકેર પરિણામ આવશે.

—: નવો ફાળ :—

શ્રી શાંત અધ્યાત્મિક ભજન માળા:—પ્રકાશક અને ચોજક રાજ કવિ ભોગીલાલ રતનચંદ. છે. રતનપોળ, પીપ-જાવાળો ખાસો મું. અમદાવાદ મુદ્ર ૦-૧૦-૦

શ્રી કુદિ સાવરસરિ, કબીરજી પરચુરજી સાક્ષરોના અને છેલ્લે રવેપરી શીમદ આનંદજી અધ્યાત્મિક ભજનોનો આમાં સમઠ પદાર પાડવામાં આવ્યો છે એકંદરે ભજનો અને પદો, મનોરંજક સુદર રાગરાગિણીમાં અર્થથી પરિપૂર્ણ છે, અધ્યાત્મ પ્રેમીઓ માટે આ ગ્રંથ ઉપયોગી છે.

શ્રી પ્રભુચરણ:—પ્રકાશક ભાવાણી હરીલાલ જીવરાજ કાપડીયા મું. ભાવનગર મુદ્ર ૦-૪-૦

આમાં શ્રીમદ્ રતનચંદ્ર આપુર્ અવસર જોવો કંધારે આરજી વગેરે પદો છે; તેમજ બીજાં પશુ પદો છે તેના કતાં કોણ છે તે જગ્યાનું નથી, પ્રકાશકે તે માટે જગ્યા જહમલ લઈ કંઈક પ્રકાશ પાડ્યો હોત તો ઇચ્છવા ચોખ્ખું પડત. સમયે આમસિદ્ધ શાસ્ત્ર પશુ આપવામાં આવ્યું છે અને બાગર છે ત્યાં સુધી તે શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર કૃત છે.

શ્રી અધ્યાત્મ મહાવીર—પદ્યોધ્યુક્તમાપનાના મુળલેખક ગોકળાસ નાનજી. પ્રકાશક ભાવાણી હરીલાલ જીવરાજ કાપડીયા મું. ભાવનગર. કિંમત ૦-૬-૦

શ્રીકૃત ગોકળાસ ગાંધી અધ્યાત્મ પ્રેમી છે, તેઓશ્રીએ ઉપરોક્ત એક નિર્ગંધ લખ્યો હતો. ત્હેનું વિસનગરથી ભાઈશ્રી ભાવાણીએ વિવેચન કર્યું છે. એકંદરે અધ્યાત્મિક કલ્પનાએ જહુજ સુદર છે. અધ્યાત્મ પ્રેમીઓને આ નિર્ગંધ વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

જીવમેર ગણીત પદ:—તૈયાર કરનાર તથા પ્રકાશક ભાવાણી હરીલાલ જીવરાજ ભાઈ કાપડીયા: મું. ભાવનગર, જૈન કન્થસાળા, અને જૈન સાળાને ભેટ. બાલકના માટે મુદ્ર. ૦-૧-૦ આમાં જીવ વિચારનો નક્કો ચીતરવામાં આવ્યો છે, તેનાં ચોદરાજ લોકોનું મિત્ર પશુ બતાવેલું છે.

શ્રી રતન પ્રખંધ:—સ્થાપતા ન્યાય સાહિત્ય તીર્થ મુનીશી કિર્તીશુ વિજવજી અનુવાદક બાકરજી તીર્થ પં. અનુભવશક્ત તારાચંદ દોરી. પ્રકાશક દીપચંદ્રજી. શ્રી વિજય ધર્મસરિ જૈન ગ્રંથસાહ. છ ઉદ્દેન (માળા) કિંમત ૦-૪-૦

શાંતમૂર્તિ મુનિશી જગત વિજવજી મહારાજનું આમાં જીવન ચરિત્ર ઉતારાયું છે. સમાજ માટે બીન ઉપયોગી છે.

—અમેરીકામાં આવેલા ફોરીકા ખાતેની શેલીન્સ કોમેજના પ્રમુખે ઇતિહાસિક સુપ્રસિદ્ધ નરોના ઉદ્યાન માટે સાગરમતી આશ્રમમાંથી ગાંધીજીના નામ સાથેના એક પત્ર પર મંગાવ્યો હતો, જે પ્રમાણે ગાંધીજી ને જગ્યાએ આશ્રમમાં રહેતા હતા તેના જોડિયાની નજદીકમાંથી એક પત્ર પર જોડી કહાડીને મોકલી આપવામાં આવ્યો છે.

—બીનમાં કુટાડોએ જોરહોનું શહેર કુટી સોથી શીમંત પડ બીનજી વેપારીઓનું હરજી કરી તેમને પર્વતોમાં કેદ રાખ્યા છે. અને નાણાં મળે તેમને જોડવાનો ઇરાદો છે.

સા મા જિ ક તુ ટિ ઓ.

By—ALARAM.

પ્રભુદેવ જૈનમાં રા. જ. આદ્યવેળે મામધી ભાષાના અભ્યાસની અગત્યતા માટેના પત્ર લેતા; તે ખરેખર આજના ધર્મશુદ્ધિના માનસનું પ્રતિબિંબ છે. ઉપાસ્યોમાં બરાબ પાડીને “આપણું શાસ્ત્ર અદ્વૈતિય છે, તેને માટે જ્ઞાન અંધારો ખુલ્લો જોઈએ, તેનો બંધોળો પ્રચાર થયો જોઈએ.” આમ કહેતાં ધણી મુનિરાજોને સાંભળ્યાં છે. પરંતુ પ્રચારના જે કંઈ સાધનો પ્રાપ્ય છે, તેનો આપણે લાભ લેતા નથી, તેને ઉત્તેજ શકતા નથી, તે ઘણી બેઠબેઠક વાંચા છે. કેલેન્ડરમાં મામધી સંબંધી પુરેપૂરી સમજ નથી હોતી. આપણાં મુનિરાજો અને વિદ્વાનો, જ્યાં જ્યાં કેલેન્ડર હોય એવે સ્થાને ખીરાજતા હોય તે ત્યાંના અધ્યાપકને આમંત્રી અગત્યતા દુર કરવા પ્રયત્ન કરે. આપણા જ્ઞાનશાંકરો પાછળ ઘણુંએ કામ ખર્ચાય છે. પરંતુ તે કામ સંપૂર્ણ-મુનિરાજોની નામના આગર-કૃત તેમના ઉપ-લેખની ખાતર જ, અને કેટલીક વખત તે પ્રતો ઉલ્લેખ ખાતર જ આગર જ, આ કાર્ય માટે વિદ્વાન પંડિતો જેવા કે પં. મુખસાલજી, બેચરવસ, દરગારીયાલજી વગેરેની એક સમિતિ નિર્માણ અને કંઈપણ અગત્યતા હોય તે તેઓ કેન્દ્રસ્થ કે એન્ક્યુલેશન બોર્ડ દ્વારા તે નિવારવા કામચાલે. એમ જાને તે વિશેષ સારું. અન્ય પ્રબલો અને કેમોને સાહિત્ય પાન કરાવું હોય તે તે માટે વધારે ઉત્સુક બનવાની આપણને આવશ્યકતા છે. આજે ખીજા ધર્મશાસ્ત્રો સંબંધી પર લાધામાં અનેક પુસ્તકો મળે છે, સારે જૈન ધર્મ સંબંધી જેવા મળ્યા માંડ્યા પુસ્તકો છે કે જેની તૈયારી લઈ લેવા. સમાજોપયોગી અનેક જાગૃત તરફ આજના કહેવાતા અગત્યવેળા દુર્લભ કરે છે તેમાંની આ એક જાગૃત છે.

x x x x

સ્વમાન અને સ્વાસ્થ્ય માટે કસરતશાળાઓની ઉભે જનિ-વાર્ધ જરૂર છે. આપણી કેમ શારીરિક ખીલવણીમાં અત્યંત પછાત છે, અને આપણે મૂતપ્રાય જીવન શાળાએ છીએ. સૌંદર્ય જીવન જીવવાનો શોખ કેળવવા માટે આપણે બાળામ પૂરેથી જરૂર છે. સ્વમાન અને સ્વાસ્થ્ય માટે બાળામનું અવ-લંબન લીધા વિના છૂટો નથી. યુવક સંઘ જેવી યુવકોની સંસ્થાઓ ફક્ત અકેવાડિક પત્ર અથવા પ્રાસંગિક કરાવે સિવાય આવી પ્રવૃત્તિઓ માટે વિવિધ શિક્ષણ સંસ્થાઓ અને યુવક સંઘોને આ સંબંધી પ્રેરણા આપે તે ઘણું અત્યંત મહત્વ ધરાવે. કસરતશાળા એ કંઈ ખર્ચાળ સંસ્થા નથી. પ્રત્યેક શેરીમાં તે વિના ખર્ચે ચલાવી શકાય છે. આપણા સારા સમાજ-નાયકો અકાળ મૃત્યુ પામે છે. અને આપણી આમ પ્રબળ શારીર સંસારની ઉપાધીઓને લઈ તુટી જાય છે, તેનાં હંધાજ બાળામ સિવાય કશું નથી. આપણા પૂર્વજોનું દ્રષ્ટાંત લઈએ કે આજની કેળ-વાણી પ્રબલોનું દ્રષ્ટાંત લઈએ તો આપણે સમજી શકીશું કે સૌંદર્ય દેહધારી પ્રબળ સ્વતંત્રતા પોષી શકે છે, અને ભોજની શકે છે. આપણે બાળામવિરોધી ધમકી તો આપણા અનેક પ્રશ્નોને આપ મેળે ઉકેલ થશે, આપણે પર કેમોના આંકણ સિવાય તેમની સાથે સાતિથી રહી શકીશું. જે પ્રબલ શક્તિમાન હોય તેજ ખરી અદ્વિત સમજી શકે છે-પાળી

શકે છે. આપણા કરતાં વિશેષ લાચાર સ્થિતિ અન્ય પ્રબળી નહોતી હોય. જેટલી માનસિક કેળવણીની જરૂર આપણે સમજ્યા છીએ તેના કરતાં અધિક આજે શારીરિક શિક્ષણની જરૂર છે, આપણે બાળામી પ્રબલ હોઈ, આપણી રહેણી કરણી અને જીવનનું નિત્ય કર્મ જોઈશું શિથિલ અને એક આરામી સ્થિતિ હોય છે કે આપણી આગર અને સમાજની માટે આપણે પરાવલંબી બન્યા છીએ; આપણે માંડું અને ટાપલાયોર જીવન જીવીએ છીએ. આપણે વિશ્વાસ ખાંચે છે, નિશ્ચયત્વક-પણું તપાસું છે. માટે બાળામનો શોખ ઉપજા કરવાની અગત્ય આજના યુવકોએ ઉપાડી લેવી જોઈએ.

x x x x

સ્કોલરશીપ અને બાળામી ઉછીની રકમો માટે કેન્દ્રસ્થાનની જરૂરીયાત—આ પ્રશ્ન તરફ કોઈનું ખાસ ધ્યાન ખેંચાયું નથી. આજે આ જાગૃતનાં ઘણાંએ ફેડા છે. તે ફેડાનું (સિવાય કે દૃષ્ટ કલેઝીથી જાપીત હોય તો ફક્ત સ્થાનિક જ હોય.) એકાદ કેન્દ્રસ્થાન હોય તો તે વિદ્યાર્થીઓને અને સંચાલકોને પરસ્પર લાભદાયી છે. આજે ઘણા વિદ્યાર્થીઓ મદદના અભાવે અભ્યાસમાં હેરાન થાય છે, યા અભ્યાસ છોડી દે છે. ખીજા બાલુ આવા ફેડાના સંચાલકો જેમાંના ઘણાં પૈસાદાર હોવાથી અને એકાદ અવકાશવાળા હોવાથી તેઓ વિદ્યાર્થીની પરિસ્થિતિથી વાકેફ ન હોઈ, અને શિક્ષિત ન હોઈ, વિદ્યાર્થીઓની મુશ્કેલી સમજી શકતા નથી. આવા ફેડાનું કેન્દ્રસ્થાન જાને, જેમાં સૌ ફેડાના પ્રતિનિધિઓ પ્રતિનિધિત્વ ધરાવે તેવી ગોઠવણની પુરી આવશ્યકતા છે. વિદ્યાર્થીઓને સુખ મદદના અભાવે (સુખ મદદ વિષે આપણે બહુ ઓછું શીખ્યા છીએ.) લાચારી ભેગવવી પડે છે. જ્યારે ધનવાનો અંચલ ઉપકાર કરતા હોય તેવી આવનાવાળા હોય છે. સમાજ દ્રષ્ટિથી વિચારતાં આજના ધનવાનો નેતાઓને આવડતું જ મળી. અને સમાજની અવેગલ ધન-બહેનશી વિષે તેમને સ્વપ્ને જમ્યું જવાસ હોતો નથી. આજે સમયે વિદ્યાર્થીઓની પરિસ્થિતિથી વાકેફ હોય અને વિદ્યાર્થીઓ પ્રત્યે મમતા અને લાગણીવાળા હોય તેવા યુદ્ધસ્થાની સમિતિ નીચી આ કાર્ય સરળ બનાવવા વિધિવિધ ફેડાના સંચાલકો એકત્ર થાય તે તે બહુ પુરોષ થવા જેવું છે. શિક્ષણ સંસ્થાઓના સંચાલકો આમાં સહાય પુરી શકે, અને શિક્ષિત ભાષ્યો આ કાર્ય ઉપાડી લે તેમ હમ્મણું છું. મુજબની શિક્ષણ સંસ્થાઓ (જૈન મોન્યુ, બોર્ડ જેવી) આ કાર્યની પહેલ કરશે કે?

સાચી સુમાપના.

તમામ અંચલ સ્વાર્થો અને હર્ષાઓને કુસંધી વાસનાઓને નાબૂદ કરે. મહાવીર પિતાના પુત્રો જની એક બંધુભાવ ફેલાવા અનન્ય પ્રેમથી એક બીજાને સ્નાતા રાખે, કરેલા વિરોધની ખરા હકાવથી માફી માગે. દુઃખાવેલા હૃદયને પ્રેમથી માફી આપે.

ખરી સુમાપના હાંધેલ-નવીન-કાંઈથી-કંઈનીથી નથી. એ કૃત્રિમતા છે. જોડું ખર્ચ છે. હકળના ભણે તેમાં નથી આવતા હકળના-ભણથી પશ્ચાતાપથી સુમા - ભાવથી સુમાપના આપે. એજ સાચી સુમાપના છે.

જૈનોની નિર્નાયકતાનું અને જ્ઞાનની ન્યૂનતાનું પ્રદર્શન.

લેખક—મહાસુખભાઈ મુનીસાલ—વિસનગર.

એ. મ. પૂજક જૈનોનાં ધાર્મિક પર્યુષણ પર્વ બાદરવા શુક્ર ૪ શુક્રવારે તા. ૨૫-૮-૩૩ ના રોજ પૂરા થયાં; પરંતુ સખેદ હલ્લે કહેલું પડે છે કે, આ વખતે એક સદખી રીતે નહિ ઉજવાતાં કિંતુ બિન મતે ઉજવાઈ જૈનોની નિર્નાયકતાનું અને જ્ઞાનની ન્યૂનતાનું પ્રદર્શન કરાવ્યું છે. સમાજના મોટા બાળે શ્રાવણ વદ પીછ બારસ ને શુક્રવારે પર્યુષણ ચરૂ કરી બાદરવા શુક્ર ૪ ને શુક્રવારે સંવત્સરી કરી છે. કોઈએ શ્રાવણ વદ પહેલી બારસે શુક્રવારે આરંભ કરી બાદરવાશુક્ર નીજને શુક્રવારે સંવત્સરી કરી છે. કેટલાકે અમાવાસ્યાને સોમવારે સવારે આસરે ૮:૫૫ થી ૧૧:૫૫ વાગ્યા સુધી સૂર્યઅદ્ય કોવાથી આખો દિવસ શાસ્ત્રાનુસાર નિષેધનો મણી તે દિવસનું કર્મપસનનું વ્યાખ્યાન ચોદશના દિવસે વાંચી અદ્યજનો દિવસ પછતરે રાખેલો, ત્યારે કેટલાકે તે દિવસનો નિષેધ નહિ ગણતાં માત્ર અદ્યજના વખત નેટલોજી જાણ મણી અદ્યજ પહેલાનાં અને તે પછીનાં વખતમાં કર્મપસન વાંચ્યું. આ સંબંધી પોતાનો મત રચાવન કરનારાઓએ આમળદી પંચકાએ ગઢાર પાડેલી અને ગઢેર વર્તમાન પત્રોમાં પણ લેખો લખેલા-એકપણે તે દ્વાર છત્તવી મેલેન્જ પણ ફેંકેલી. એમ બીજા મત પ્રમાણે પર્વો ઉજવાતાં

આ ત્રણે પક્ષના આગેવાનો આચાર્ય પદવી ધરાવનારા દોવાથી જૈન સમાજે કયા રસ્તે જતું એ સુચવાડા બરેલું થઈ પડેલું અને તેથીજ આ વખતે જૈન સમાજ ત્રણ પક્ષમાં વહેંચાઈ ગયેલી. સૌ પોતપોતાના રાગી શરૂ પ્રમાણે આલેલા. આ ઉપરથી એટલું તો નક્કી થાય છે કે જૈન સમાજના ધર્મરક્ષક તરીકે ગણાતા મુનિમહાત્માને અને આચાર્યોમાં કોઈ એવો નાવકજ નથી કે જેની આજ્ઞા પ્રમાણે આખો જૈન સમાજ એકજ માર્ગે ચાલે. જૈનેતર પ્રભુપણ દીકા કરે છે, જૈનોમાં આ વખતે આવો એક કેમ ઉભા થયા છે? એકની સંવત્સરી જાજ ને બીજાની કાલ એ શું? આનો જવાબ જૈન સમાજ શું આપી શકે? તે તો ગિચારો દરદી જેવો છે! દરથી પીડાતો દરદી સાત્ત થયા પૈસા ખરડી મોટા નિદાન અને જાહોશ એમ. ડી. ડોક્ટરોની સલાહ લે એ રવાનાવિક છે. એક ડોક્ટરને પુછતાં અમુક વ્યાધિ કહેલું, ત્યારે બીજો એમ. ડી. ડોક્ટર બીજો વ્યાધિ જતાવે છે, ત્રીજોને પુછતાં તે કાંઈ જુદુંજ દરદી જાહેર કરે છે. આ પ્રમાણે એમ. ડી. ડોક્ટરોમાંજ મતભેદ હોય છે, ત્યારે દરદીએ શું કરવું? કોની દવા લેવી? ત્રણે મોટી પદથી ધારણ કરનાર વિદ્વાન ડોક્ટરો છે. કોઈ લેલાયુ ડોક્ટર કે ઉદવૈવશ્ય કરનાર નથી કે જેથી તેમનો મત મારી નાંખવો. આથી દરદીનું દર્દ નહિ મટતાં ઉશ્કું માનસિક મુજબલો તેમાં વધારો થાય છે; અને ડોક્ટર ઉપરથી અઢા ઊડી જાય છે. આથી દરદી જેવી જૈન સમાજની સ્થિતિ હોવાથી તે શું જવાબ આપી શકે?

આ ઉપરથી વાંચકોને ખ્યાલ આવશે કે નિર્નાયક જેવી આચાર્યોની સ્થિતિ જની જવાથી ઊભાજિત અવસ્થા ઉભી થયેલી છે. “સજ સરદાર” જની ગયા છે. હજી પણ સંધારવા પ્રયત્ન નહિ થાય તો આથી પણ મંભીર સ્થિતિ ઉભી થશે. પર્યુષણમાં શુદ્ધ ૧ ના વ્યાખ્યાનમાં સજ સરદાર જનો.

નિર્નાયક પાંચસો મુશ્કટનું દર્શાવ સાધુઓએ અને આચાર્યોએ સંભળાવ્યું અને જૈનોએ સાંભળ્યું; પરંતુ તે પર્યુ પોથીમાંજ રહ્યું, ખુદ એક આપનાર સાધુજ તે પ્રમાણે ન ચાલે તો પછી જોનાજનોની વાતજ શું કરવી? જોને પોથીમાંનાં રીમ-જાની વાત નહિ તો બીજું શું સમજવું?

હવે અદ્યજ સંબંધી જગ્યાવતાં ખરેખર અગ્નિ-થાપ છે. પર્યુષણમાં શુદ્ધ-૨ ના દિવસે આચાર્યોએ અને મુનિમહાત્માઓએ ગચ્છધરવાદ વાંચ્યો પણ તેમાં શું આપ્યું તેનો વાંચનારે ઉડો વિચાર કર્યો? અગ્નિબાર મણપરો કાણ હતો? વિદ્વાન જાણણો હતા. તેમના હલ્લની સંકાઓ શ્રી મહાવીર ભગવાને જાણી એટલુંજ નહિ પણ ચાર્ત્રાર્થ કરી તે તમામ દૂર કરી. શ્રી મહાવીરના આવા અપૂર્વ જ્ઞાનથી એજો એટલા બધા આકર્ષાયા કે તેજો દીકા લઈ મહાવીરના શિષ્ય જન્વા. આથી મહાવીર ભગવાનની અદ્વિતીય નિદતા હતી. પરંતુ કાલમાં તેમના પ્રતિનિધિ રૂપ ગણાતા મહાવીર પ્રભુનો વેપ ધારણ કરનાર આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો અને સાધુઓ વિચાર-જ્ઞાનમાં એવા સિધ્ધિ જની ગયા છે કે જૈન શાસ્ત્રોમાં મોટા મોટા જ્યોતિષના અધી હોવા છતાં તેનો અભવાસ કરી રવતજ જૈન પંચાંગ જનાથી શક્તા નથી. દહેરાસરની પ્રતિષ્ઠા કે એવા બીજા મંચ મુહૂર્ત નેવાં હોય છે તો જાણણનાં જનાવેલાં દીપણાં કાલમાં લઈ દિવસ એક આપે છે. કહેવાતાં જૈન પંચાંગો તો માત્ર નામનાંજ હોય છે. પણ જાણણનાં દીપણાં ઉપરથી ગચ્છવી કરી મોટી તીથીઓનો ક્ષવ ન કરાય અમર કળલ ન કરાય, રોહિણી નક્ષત્ર વગેરે કવારે આવે છે, વીજેરે નક્કી કરી ગઢાર પાડવામાં આવે છે. પણ દિવસનું કાળમાન કાણ નક્કી કરે છે તેનો જુલો-તે બધો આધાર જાણણનાં દીપણાંને લેવાય છે. શ્રી મહાવીર ભગવાનનો વેપ ધારણ કરનાર માટે આ ચોક્કું સરમાવા જેવું નથી! મહાવીર ભગવાને જ્ઞાન વડે ત્યારે જાણણોને મદાત કર્યા, ત્યારે તેમનો વેપ ધારણ કરનાર આચાર્યો જાણણોનાંજ જનાવેલા દીપણાંના આધારે ચાલી, પાળવાના પરના દિવસો નક્કી કરવા શરૂ. સૂર્યઅદ્ય સંબંધી તમામ આધાર તેમનાં પંચગિતેન્જ અવલંબીને રહેલો છે. અદ્યજો યવાથી વાતાવરણમાં ફેરવો જ્યો મહાન દેરસાર થાય છે, તેનો ખ્યાલ તે સંબંધીનાં શાસ્ત્રો વાંચે તેનેજ આવી શકે, અને તેના જવાલ ઉપરથીજ તેનો રા મટે સર્વથા નિષેધ કરવામાં આવે છે, તે સમજાઈ શકે. પણ સૂર્યઅદ્ય સંબંધી તા. ૧૮-૮-૩૩ ના દાખમ્મ એક ઇન્ડીઆમાં અદ્યજના જુદાં જુદાં સમજૂતી અને મિત્રો સાથે સચિત્તર લેખ પ્રગટ થયેલો છે, તેમાં ૨૫૫૮ શબ્દોમાં જણાવે છે કે—

“No attempt should be made to look at the sun without the prolection of a dark glass or serious injury to the eye sight may result” મતલબ કે “કાળ કાચના રજ્જુ સિવાય સૂર્ય તરફ જોવાનો પ્રયત્ન કરવો નહિ, નહિં તો આંખને ગંભીર ઇજા થવા સુભવ છે.” આ પ્રમાણે ખાત્ર સુચના આપે છે. જો એ પ્રમાણે આપણા આચાર્યો તે દિશામાં અભ્યાસ

89

અ.....વ.....ન.....વા.

—દીન મુનિમહારાજ શ્રી જ્ઞાનસાગરજી મહારાજ સામે દીગમ્બર અવસ્થામાં ફરવા સામે ત્રીજામ સરકાર તરફથી મુકાબલો પ્રતિપદ વખતે સરકારે પાછો ખેંચી લેવાયો છે અને મુનિમહારાજશ્રીએ ૧૪ દિવસ પછી અવધાસ છેડવા હતા.

મુરત—સાગરાનન્દ સરિના સિખ મન્દિરસાગરની સહિયો લાલ ખનિકા મહાર પડી હતી, તેમાં પશુધન પર્વ અને કલ્પવૃક્ષના સંબંધમાં પોતાના મુદ્દના નિર્ણય સંબંધમાં શ્રદ્ધાભાસમાં લખ્યું છે કે “શ્રીમાન દાનવિજયજી પુત્રાસો કરશે?” શુ દાનસરિજી સાધુ મદી તેમની નજરે શ્રીમાન બન્યા? એક પાર્શ્વના બે આચાર્યોના લુહા લુહા મંત્રોત્તેના કોરણે સંકલ્પથી યાસનપ્રેમી (!) જાણણીમાં બીન્ન બીન્ન તીર્થોએ ફરવામાં આવી હતી, જેમાંથી પ્રમાણીક અને સત્વ કથન કેવું હતું?

લાવનગર—નંદનસરિજી તળાવથી અર્ધિ આવાની વખતે એક તેર વર્ષના છોકરાને તાપવથી સાથે લાગ્યા છે. તેનાં મા-બાપ છે. વિજયનેશિસરિ તેમનાં સંસારીપણાના મામા થાપ. તે છોકરો ખંચે પ્રતિક્રમ્ય શુધી બલ્લેલા છે. કામ મહારાજની પાસે અવધાસ કરે છે. કહેવાય છે કે અવધાસનું તો મહાનું છે, અને કારતક ગહિના લગભગ દીક્ષા આપી દેવાશે. તેની મા ખૂબ કલ્પાંત કરે છે, તેથી તેને તાપજ મોકલવામાં આવ્યો હતો. સાંભળવા મુજબ તેનો તાપ દીક્ષા આપવાની તરફેણમાં છે, અને લગભગ ત્રણ હજાર રૂપીયા આપવાનું નક્કી થયું છે. સાચું શું? તે તો મોખાસુ ઉતરે જણાવ રહેશે.

અમદાવાદ—જૈન કુમારીકા જેન સુલોચના અમૃતલાલ ચોકસી જેઓ ગાંધીજી સાથે રાસ મુકામે કુચમાં જવા નોકાપેલા હતા તેઓને છ માસની સખત મજુરી સાથે સજા થઈ છે, પાછલથી તેમના પિતાશ્રી અમૃતલાલ દલસુખરામ પશુ ખેડા જીલ્લાના એક ગામથી ઉપકતી ઢુંકડીમાં નોકાપેલા, તેમને પકડવામાં આવ્યા હતા અને છ માસની સખત મજુરીની સજા થઈ છે. (૨) પંચમેન્સ જૈન સોસાયટીમાં નોકરી કરતા મંગળદાસ નાનાલાલ સાહ સામે અશીચુ કરે તો આના ધાર્મિક કાર્યોમાં બીજાના આધારે આલવાનું રહે નહિ; અમરતો આપણે પ્રદક્ષમાં પાળવાની ક્રિયામાં જુલતા હોયએ તો આપણી જુલો સુધારી શકીએ. આપણે આગળ વધેલા હોયએ તો બાહ્યથી આપણે આધાર લે.

આથી વાંચકોને ખ્યાલ આવશે કે આપણે જ્ઞાનમાં કેટલા ગંધાં પાછા હીએ છીએ, આવી આપણી રિશિત છે; છતાં નિર્નાયકતા મટાડી અહંતા દૂર કરી એકત મળવા ખ્યાન આપતા નથી. ઉલટ દિનપ્રતિદિન વિશેષ કરી ઊનચિન્ન થવાને પ્રયત્ન કરી રહ્યા છીએ. આ વખતના પશુધણે અને સર્વપ્રદક્ષે જૈન સમાજની પરિસ્થિતિનું ખરેખર પ્રદર્શન કરાવી આંખો ઉઘાડી છે, તે તરફ આચાર્યો ખ્યાન આપશે? સુએયુ કિં બહુના? તા. ૨૮-૮-૩૩

ખાત્ર આપવાંત કરવાની કારીશ માટે કેસ થયો છે, કહેવાય છે કે તેણે સોસાયટીના હિમાનમાં મોટાભા કરેલો જે પકડાય જવાનાં ભયે તેણે આ પેચકું બધું હતું.

પાટણ—સોસાયટીના એક ભાઇ કહેવાય છે કે પુનર્જન્મ કરીને આવ્યા છે. કેટલાક સોસાયટીના સભાસદો સતકાર કરવા પશુ ગયેલા. એમની આ ઉદાર વૃત્તિને માટે ધન્યવાદ!

પાલણપુર—આચાર્યશ્રીના આતુર્માં દરમ્યાન કેળવણીની સરચાઓ વચકર થશે એમ ખૂબ આશાઓ હતી. પશુધણે મર્વાં સૌ ભેગા થયેલા વીખરાઈ પશુ જઈ, છતાં હજુ કશી પ્રગતિ થઈ હોય તેમ લાગતું નથી. (૨) પ્રશ્નાશિકા મુજબ અક્ષર વિં તપો અર્ચાણ હોય છે. પશુ અર્ધિ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસરિજીનું મોખાસુ હતું, એટલે એમની પ્રેરણાથી સચે આ અર્ધે પશુ અર્ચાણો તફાન બંધ કર્યો; તેથી પચાસ ઉપરાંત અક્ષર અને વજુ ઉપવાસોનાં તપો થયાં હતાં. (૩) જૈન શ્રી કૉન્ફરન્સનું ચૌદમું અધિવેશન નાતાલના દોકણે અર્ધિ ભરવા સંબંધમાં હીમલાલ ચાલી રહી છે (૪) ધરાદના હકાર સાહેબ અને થોડા દિવસ પહેલાં આવેલા, તેઓશ્રી પાછા જતી વખતે રોસનુંપર બેઠા હતા ત્યાં કેટલાક કપાઈએ બકરાં-બેટાં લઈ જતા હતા, તે તેમનાં જોવામાં આવ્યા અને એ ચૂક પ્રાણીઓના કરેલુ આર્તનાદે તેમના દિલમાં અનુકંપા પ્રચટાવી, તેથી તેજ વખતે રૂ. ૧૨૦ રોકડા આપી તે ચૂકપ્રાણીઓને બચાવી અત્રેની પાંજરાપોળમાં મોકલાવી આપ્યા.

કાંડાકેરા (કંછ)—ગોરજી સાખીશ્રીને ભારે કનડગત કરે છે એવા મતલબની એક અરજી ના. પોલીસ કમીશનરને અહીંના કેટલાક ચૂકરથી તરફથી થતાં તે અરજીના આધારે મુંદા ફોજદાર પદે લખાઈ આવવા મુજબ અત્રેના ઉપાધ્યક્ષમાં પોલીસ સીવાઈ ને રસજુ કાળે રાજવામાં આવેલ છે એમ સૌજાઈ કહે છે.

સ્થાનિક—શ્રી મુળજી જૈન રવડાસેવક મંડળના આશપ નીચે તા. ૩૧-૮-૩૩ ભાદરવા શુદ્ધ ૧૧ સુદિને સવારે ૮-૩૦ કલાકે જુલેથર લાલખાગના જૈન દેરાસરના ઉપાધ્યક્ષમાં પન્નાસજી મહારાજ ભક્તિવિજયજી ગણીના પ્રમુખપણા નીચે જગદ્ગુરુ દિરવિજયસરિથરજી મહારાજની જયતિ ઉજવવામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે જણીતા આગેવાનોએ હાજરી આપી હતી. ગાળાઓએ યુરૂશીના જીવન ચરિત ઉપરની કવિતાથી મંગલાચરણ કર્યું હતું અને ત્યારબાદ મુનિ મહારાજ શ્રી સુભોધવિજયજી તથા પન્નાસજી મહારાજ શ્રી ભક્તિવિજયજી એ યુરૂશીના જીવનચરિત ઉપર વિવેચન કરી તેમના પગલે ચાલવા ઉપદેશ કર્યો હતો. અને જ્યાં ભાઇઓને એકત થઈ જૈન શાસનને દીપવવાના કાર્યો કરવા અનુરોધ કર્યો હતો. બાદ અમૃતલાલ કાળીલાસે યુરૂશીના જીવન ચરિત ઉપર બોલતાં જણાવ્યું હતું કે જૈન સમાજની ખરી ઉગતિ-જૈન ધર્મની ખરી ઉગતિ ત્યારેજ થશે કે જ્યારે જૈનો પોતાના મનમેદો જુલી જઈ એકત થઈ શાસનના કાપો કરવા તત્પર થશે. બાદ દિરવિજયસરિથર મહારાજની જય બેલવાની મેળાવડા વીસજન થયો હતો.

આ પત્ર મનસુખલાલ હીરાલાલ લાલને જૈન ભારકરોદવ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ધનજી રટ્ટીટ, મુળજી નં. ૩ માં જાહેર્યું છે. અને મોકલદાસ ધનનલાલ શાહે જૈન હુવક સંધ માટે ૨૬-૩૦, ધનજી રટ્ટીટ, મુળજી ૩, મર્ચી પ્રગટ કર્યું છે.

પ્રબુદ્ધ જૈન.

સમાજ, ધર્મ અને રાષ્ટ્રીય સેવા બબલવતું નૂતનયુગનું જૈન સાપ્તાહિક.

ત્રી: રતિલાલ ચીમનલાલ કોઠારી.	શ્રી મુંબઈ જૈન યુવક સંઘનું મુખપત્ર.	વર્ષ ૨ જુલૈ, અંક ૪૫ મો.
સદત્રી: કેશવલાલ મંગળચંદ શાહ	વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૨-૮-૦	શનીવાર, તા. ૯-૬-૩૩.

અંતિમ વિદાય.

બુદ્ધિ વાંચક !

આપ સૌએ દૈનિક વર્તમાનપત્રો દ્વારા જાણ્યું હશે, કે પ્રેસ એક્ટની મુજબમાં પ્રબુદ્ધ સપ્તાહનું છે. તા. ૩-૬-૩૩ ના રૂ. ૩૧ માં અંકમાં છપાયેલ 'અમર અરવિંદ' ની નવલિકા નાં મુંબઈ સરકારના સ્વદેશ ખાતાને રાજદ્વારી હોવાની લાગવાથી, તેઓએ ત્રણ ત્રણ હજારની બે, એમ કુલ છ હજારની જામીનગીરી લેવાનું નક્કી કર્યું; ને તા. ૧૪-૬-૩૩ મુખી ભરી જવાને લગતો હુકમ આપ્યો. હી. ખાતાના ઇન્સ્પેક્ટર રા. સા. પટવર્ધન, તા. ૫-૬-૩૩ ના અધીન ૧૨-૩૦ ઠલાકે સંઘની યોજીસમાં આવી તેના પ્રકાશક, શ્રી. ગોકળદાસ શાહ તેમજ જે પ્રેસમાં છપાય છે તેના માલિક શ્રી. મનસુખલાલ લાલનને પહોંચાડી ગયા હતા; અને તેથી આમ અણધાર્યાં બંધાવે 'પ્રબુદ્ધ' ને સમાજની સેવા કરતાં ફરજિયાત અટકવું પડે છે. વર્તમાન અંક: 'પ્રબુદ્ધ' નું છેલ્લું કિસ્સું છે. મુંબઈ જૈન યુવક સંઘની કાર્યવાહક સમિતિના ઉત્સાહી સભ્યોને આ પત્ર દ્વારા સમાજમાં જાણીતી, નિરંતરતા ને વિચાર શક્તિ ખીલવવા માટેના કામમાં અત્યાર મુખીમાં આર્થિક, મૌલિક વિગેરેની ધમકીઓ અને રૂઢીચુસ્તો તરફથી નવા વિચારોનો અવાજ અટકાવવા થતા પ્રયાસો વિગેરે મુશ્કેલીઓનો અનેક રીતે તેઓએ તનતોડ મેળવત કરી જૈન સમાજને પ્રબુદ્ધ કરવા પૂર્ણ જહેમત ઉઠાવી એ નીર્ણય છે.

અત્યારની આપણી હાલતની સ્થિતિ, મુનિ સંમેલન અને કોન્ફરન્સ ભરાવાના ભણકારા, યુવક મહા-મંડળની સ્થાપના, આ બધા સંયોગોમાં સમાજને આવા એક નીકર, સ્વતંત્ર સાપ્તાહિકની ખાસ જરૂર હતી, પણ સંયોગોએ ઘેરાવું પડ્યું. જૈન સમાજમાં નિકળતા પત્રોમાં આ રીતે પહેલું વહેલુંજ આ પત્ર બંધ થાય છે. અત્યારની પરિસ્થિતિ વિચારતાં બીજો કસાવ ન થાય ત્યાંલગી 'પ્રબુદ્ધ' બંધ કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

પત્રકારીત્વનો પંથ વિકટ અને તલવારની ધાર જેવો હોય છે. તટસ્થ વૃત્તિ બળવવા પ્રયત્ન કર્યો હશે; છતાં ય અબજો કોઈને અન્યાય થઈ ગયો હોય, કોઈ પણ વ્યક્તિની આજ પર્વત લાગણી દુઘાઈ હોય, અથવા ખોટું લગાડવાનો પ્રસંગ આવ્યો હોય તો એ માટે શમા માંગી લઉં છું.

'પ્રબુદ્ધ' ના સંચાલન અંગે અનેક વાતો લખવાનું મન થાય છે, પણ વાંચક મિત્રો પાસેથી વિદાય લેતી વખતે એ અંતરની ઉર્મીઓ, વેદનાઓ, હૃદયમાંજ સંયોગોવશાત સમાવી દેવી પડે છે.

આજ પર્વત જેમણે પોતાની લેખન શક્તિ દ્વારા, આ અવનવા બનાવોદ્વારા વાંચક કરી પ્રબુદ્ધ ખીલવવામાં ફાળો આપ્યો છે, તેઓનો તેમજ બોર્ડમાંના મહારા સહયોગી મિત્રોનો અને જૈન ભાસ્કરોદય પ્રેસના માલિક શ્રી. મનસુખલાલ લાલન વિગેરેનો સાથ લાભ્યો ન હોત તો સાપ્તાહિક પત્રનો આ ગોળો નિયમિત અને આટલી સરળતાથી પાર પાડી શકત કે જેમ તે શક્ય છે, આમ જુલોજુલી દ્રષ્ટીએ મળેલા સૌના સહકાર બદલ સર્વનો આભાર માનું છું.

અંતિમ વિદાય લેતાં પહેલાં વાંચકો સાથેનો મીઠો સંબંધ તૂટતાં ઉદ્વેગવતો થોકે, ચત્કિચિત સેવાના મળેલા લાભના હર્ષ સાથે મિશ્ર થાય છે; અને આંતરજની પોકારે કે 'પ્રબુદ્ધ' પ્રબુદ્ધ સ્વરૂપે અસ્ત ભલે થાય પણ તેના અંદોલનો જૈન જગતમાં અમર રહેશે.

આલોક પ્રત્યે !

આ પત્રનું આલુ વર્ષ વિજયાદશમીએ પૂરું થાય છે. જે વર્ષની ઉત્તમવળ કારકીર્દી પછી ત્રીજા વર્ષના કંઈક અવનવા મનોરથો ઘડાતા હતા, ત્યાં અકસ્માતિક સંયોગોમાં અમારી વિચાર ધારા તૂટી, અને જે ત્રણ અંક પહેલાં પ્રબુદ્ધનું પ્રકાશન બંધ કરવું પડે છે. આશા છે કે આખીયે ઘટના ધ્યાનમાં લઈ આપ મુલતા અકોના રૂબુમાંથી યુવક સંઘને સુકેત કરી આપનો સાથ આપશે.

રતિલાલ. સી. કોઠારી.
ત્રી, "પ્રબુદ્ધ જૈન"

પુરિસા ! સત્ત્વમેવ સમભિજાણાદિ ।

સત્ત્વસ્ય જાણાપ્ત સે ડવહિપ મેહાવી મારં તરંહ ॥

(આચાર્યશ્રી સુત.)

પ્રબુદ્ધ જૈન.

શનિવાર, તા. ૬-૬-૩૩.

સંમેલનની સફળતા.

હાંના સમયથી જ સંમેલનની રાહ જોવાઈ રહી હતી, વર્ષોથી સમાજ જ સંઘનની જાળમાં ફરતો ફરતો, આખરે જ સંઘન સુખ જૈન યુવક સંઘના નિબાળસ પ્રધાનથી અસ્તિત્વમાં આવ્યું છે, કોણપણ જાતના દેખાવ કે જલસા વગર સુવક પ્રતિનિધિઓનું સંમેલન સફળ નિવડ્યું છે. જે ઉદ્દેશથી, જે ધારણાથી જ સંમેલન ચોખ્યું હતું, જે ધારણા દ્રમણું તો પાર પડી છે; અનેક વખતના નિષ્ફળ પ્રયત્નો પછી આ સફળતા જરૂર આસા આપે છે, અને હવે કંઈક રચનાત્મક કાર્યક્રમ ચોખ્યું અગત્યમાં મુકાશે જો સમાજ આશા રાખે તો તે વધારે પડતી નથી.

સર સચાશ્રયનું વડોદરા વિધિવિધ પ્રવૃત્તિ અને પ્રેરણાનું કેન્દ્ર છે, ત્યાંના કેટલાક રાજકીય સુધારાઓનું બીડીસા હિંદ પશુ અનુકરણ કરે છે. જેવા રમતન વાતાવરણમાંથી પ્રેરણા મેળવી હુલ ફેરફાર અસ્તિત્વમાં આવ્યું છે. ત્યાંના પ્રમુખ પશુ જહુજ કાર્યક્રમ મળ્યા છે. બાવા પ્રમુખ હુલ ફેરફારને સાંપડ્યા જો સમાજના સફળતાગતી નિશાની મળ્યા. હવે હાથ જોડી ભેસી ન રહેતાં કંઈક સમાજ પ્રગતિની દિશામાં પગલાં મારે તેવા ઉપાયો ચોખ્યાની જરૂર છે.

સંમેલનમાં લગભગ સપાસો યુવકોએ ભાગ લીધો હતો અને મર્ચા દરમ્યાન દરેક પ્રતિનિધિઓએ પોતાનું મંતવ્ય રજૂ કર્યું હતું. દરેક પ્રતિનિધિ સમાજની કંઈ રીતે પ્રગતિ થાય જો ઇચ્છતા હોઈ કશો મતભેદ ઉપરિચિત થયો નહોતો. તે જોઈ જાતાથી આપે છે કે આજે યુવકો જાગૃતી બર્ષ મારામારીમાં ન પડતાં કર્તવ્ય પથે પડ્યા માંજે છે, આ તકનો કાર્યવાહક સમિતિએ સંપૂર્ણ લાભ લેવો આવરણક છે.

આજે અનેક મંડળો જેવાં કે કોન્ફરન્સ, અખીલ ભારતીય જૈન યુવક પરિષદ વિગેરે કાર્યવાહક સમિતિઓ કશું કાર્ય કરતી નથી અને તે ખાતાઓને તદ્દન સુવાડી દીધેલ રિશિમાં મુકી દીધેલ છે; તેથી પરિસ્થિતિ આ યુવક મહા-મંડળની કાર્યવાહક કમીટી નહિ કરે-જો સુચવવું અસ્થાને તો નથી જ.

આ મહામંડળમાં લગભગ ચીઢ મંડળો જોડાયા છે, હાલ તુરત આટલું જોડાણ પશુ મધ્યજ ઉપયોગી છે. આ મંડળની કાર્યવાહક સમિતિ સફળ પ્રયત્નો કરશે તો સમાજમાં ફેરફાર

કાળને અનુસરવાના ઉદ્દેશવાળાં સેંકડો મંડળોને તેમાં જોડાવાની ફરજ પાડી શકાશે. આ મહામંડળના ઉદ્દેશ પશુ બહુ જ સુંદર છે. દેશકાળને અનુસરનારાં મંડળોને અનુકૂળ ઉદ્દેશજ રખાયા છે; એટલે દરેક મંડળને આમાં જોડાવાનો અમુક અવસર સાંપડ્યો છે. અમે ઇચ્છીએ છીએ કે સમયને અનુસરનારાં મંડળો આ અમુક સંઘનની તક હાથથી ન જવા દેતાં તેમાં જોડાઈ સંઘનને મજબૂત બનાવશે અને તે દારા સમાજની પ્રગતિ સાધવા પોતાનો ફાળો આપશે.

આ મહામંડળે જે ઉદ્દેશો ઘડ્યા છે તે ખરેખર સમાજની પરિસ્થિતિનો અરજો ખ્યાલ આપે છે. જૈન સમાજમાં આજે શારીરિક અને માનસિક બળનો તદ્દન અભાવ છે. ખોટા ખરમા અને કુરિવાઓમાં તે ફૂલતો જાય છે; ફેળવણીનો અભાવ છે; કુસંપ અને ઇર્ષ્યામાં હોમાઈ અધઃપતન તરફ ધસાઈ રહ્યો છે. તેનું સાહિત્ય ઉપદ્રવ અને ક્રીડાઓનું મોગ બની રહ્યું છે. સંઘનનો નિષ્ક્રમ અભાવ છે. સમાજ સેવા માટેની તમજા નથી, રાષ્ટ્રભાવના પશુ નથી. આ બધી પરિસ્થિતિનો ઉપરોક્ત મહામંડળે સામગ્રી કરવા માટે કટિબદ્ધ થવું પડશે; ત્યારે જ સમાજ પ્રગતિની સાચી દિશામાં પગલાં ભરશે.

હવે યુવકોએ પશુ નિર્ધર્ક વાતો, શાબ્દિક યુદ્ધો અને વ્યર્થ વિતંડાવાદમાં ન ઉતરતાં દરેક રીતે પોતાનો સફર આપી આ મહામંડળને ફોલ અપાવવી જોઈશે, કોણપણ સુવક, 'યુવક મંડળ'ના સભ્ય યમરનો ન હોવો જોઈએ. જ્યાં જ્યાં યુવક સંઘોનું અસ્તિત્વ હોય ત્યાં ત્યાં દેશકાળમાં માનનારા દરેક યુવકોએ યુવક સંઘમાં જોડાઈ જવું જોઈએ; અને, તે દારા યુવક મહામંડળને પોતાની સેવા અર્પવી જોઈએ. જ્યાં જ્યાં યુવક સંઘો કે મંડળો ન હોય ત્યાં ત્યાં રચાનિક વિચારક યુવકોએ જાગૃતીપ્રય પ્રગતિ કરવા સંઘ અથવા મંડળના જાગૃત્ય પડી કાઢી તેમાં જોડા વિચારના દરેક યુવકોએ જોડાઈ સમાજની પ્રગતિમાં પોતાનો ફાળો નોંધાવવાની જરૂર છે. મહામંડળ એટલે યુવકોની જોડ મધ્યસ્થ સંસ્થા, તે દારા પ્રેરણા મેળવીને જ યુવક સંઘો સમાજને પ્રગતિશીલ બનાવી શકશે.

આટલું સુચવ્યા પછી અમે શ્રી જૈન યુવક મહામંડળના પ્રમુખ, મંત્રીઓ અને સભ્યોનું ખ્યાન ખેંચવાની રજા લઈએ છીએ, કે આજેનાં તો આજે જહુજ સારો ઉત્સાહ ખાતાવીએ છીએ, મોટાં મોટાં કાર્યક્ષેત્રો અને બાળકોનેની દારમાળાઓ ઉપરિચિત કરી સમાજને મોટી મોટી આશા આપીએ છીએ પશુ જો આશાનો શર્તાસ ભાગ પશુ આજે પાર પાડી શકતા નથી; એટલુંજ નહિ પશુ આજે માથે જો આજે આપે છે કે યુવકો વાતોડીયા છે, યુવકો કશું કરતા નથી કેવળ વિતંડાવાદ સિવાય બીજા સમાજને કશો લાભ આપી શકતા નથી. આ આજેપને છુટો પાડવા માટે કંઈક રચનાત્મક કાર્યક્રમ ચોખ્યું અગત્યમાં મુકી સમાજની આશાના તંત્રોને મજબૂત કરવાની અવગત છે. જો કે સંમેલન પ્રસંગે પ્રમુખ મહાશયે જે કુનેદથી કામકાજ શરૂ કરી, સંમેલનને સફળતા અપાવી છે, જો જોતાં તેજાશી જરૂર પ્રેરણાનો દીપક જલતા રાખી યુવકોને ત્યાં કર્તવ્યોનું ભાન કરાવશે, અને જો રીતે જૈન યુવક મહામંડળનું અસ્તિત્વ કાયમને માટે સિદ્ધ કરશે જો આશા વધારે પડતી તો નથી જ.

સામાજિક બળતા પ્રશ્નો.

જે સમાજમાં અભવજનનો મહિમા છે તે સમાજમાં જાણ થા નિર્જનતા નથી રહી; આજે તેનું સ્થાન બીજા બીકે લીધું છે. સમાજના ધનિક, વ્યવસાયીઓ અને ચારિત્ર્યવાળા, કોઈપણ સામાજિક નિયમનું, કડાવ, કાયદા, કે ગંધનનો ભંગ કરે તો તેની ખુબ જ સજા સમાજમાં નથી હોતી; આથી ઉચ્છૃંકાઈ ગયેલા કે સાધારણ માણસ અભવજનો પશુ તેમ કરી દેતો તેને શિક્ષા કરી દંડી નાંખવામાં આવે છે. આમ એક વર્ગને સ્વચ્છ હોય તેવાનો છાંયો આપી તે પ્રતિ ઉપેક્ષા-મધ્યસ્થ ભાવ અને બીજા વર્ગને દંડી નાંખી યુક્તિ સાધી અભવજનોમાં આપણે વ્યવહાર કેસરતા બતાવવાનું અભિમાન લઈએ છીએ. જે વર્ગ પ્રતિ સમાજ ઉપેક્ષા-મધ્યસ્થ વૃત્તિ બતાવે છે તે સળંગનો મધ્યસ્થ ભાવ નથી; પરંતુ તે તેની નિર્જનતાની નીચાની છે. જો તે સળંગનો મધ્યસ્થ ભાવ હોય તો મરીગ કે સાધારણ માણસ પ્રતિ પશુ તેજ વૃત્તિ દેખાડવી જોઈએ; પરંતુ આપણે તેમ કરતા નથી તેજ બતાવે છે કે આપણે અપ્રમાણિક ગનીએ છીએ અને તે અપ્રમાણિકતા બીજામાંથી ઉત્પન્ન થયેલી હોય છે.

સત્તાના જોરે અન્યાય.

આજે તો સમાજના વાડા માન મરણ-પરણ અને જગણ પૂરતા છે. તે કારણે તેના નિયમનું, કડાવ કે કાયદા માત્ર વ્યવહાર સામ્યવા પૂરતા છે. કેટલીક વાર સમાજ કોઈની ઉપેક્ષાથી દોષાયો અને છે અને પોતાની સક્તિની ઉપરવટ થઈ કેટલાંક ગંધનો સમાજ પર કાઢવા બંધ છે, અથવા તો જે ગંધનો રીતસર નથી તે ગંધનો છે તેમ સ્વીકારી લઈ માની લીધેલ મુન્દેશારને શિક્ષા કરવા તૈયાર થઈ જાય છે. સંસ્કૃતમાં પોતાની સત્તાના જોરે આવેલા અન્યાય કરવામાં ખંધ નહોતો નથી, પરંતુ કાગકમે પ્રત્યાષાતની અસર હોય છે એવું છે અને તેની સત્તાને પહોંચાત ઘાતુ પડે છે. પરિણામ એ આવે છે કે આની જોડકમી કરવાથી તેની સત્તા જોડલી ગઈ પાંચળી ગની બંધ છે કે જે દિલકર નિયમન હોય છે તેનો અમલ કરવા કે કરાવવાની પશુ સમાજની તાકાત રહેતી નથી. સમાજે પોતાની તાકાતનો વિચાર કરી વ્યવહાર માટે નિયમનું, કડાવ કે કાયદા ઘડવા જોઈએ. તે અમલમાં મુકવા સદા અશુભ રહેતું જોઈએ; અને તેમ ન ગની શકે તેમ હોય તો પોતાનો લાભ સર્જને સરખી રીતે મળે તેમ કરવું જોઈએ. આમાંજ પ્રમાણિકતા છે; બીજાનું મોત રહેતું છે. આમ કાય તો સમાજનું જળ ટકી રહે; તેથી વીરક વર્તણે તો તે જિજ્ઞાસિય થઈ જાય જોડકમી નહીં પણ સમાજમાં અન્યાયર વૃત્તિનો જન્મ થાય અને તે કાલે ધુલે.

આતો સમાજની સંહારાત્મક સક્તિનો પરચો બતાવે; પરંતુ આજે તો સમાજ પાસે સ્વનાત્મક કાર્યજ નથી. કોઈ પશુ શક્તિ કે સંધ સ્વનાત્મક કાર્ય કરવાની જવાબદારી આજે સ્વીકારતી નથી સમાજની ઉગતિ તેનો વિકાસ સાધવો હોય તો દરેક સામાજિક સંસ્થાએ પોતાના કાર્યક્રમમાં સ્વનાત્મક કામની જવાબદારી સ્વીકારવી જોઈએ. જે ધર્મમાં સહધર્મ વાતસલ્વની ભાવના છે, તે ધર્મના અનુયાયીઓની વ્યવહાર સંસ્થાઓમાં સામાજિક વિકાસ માટે

સ્થાન ન હોત તેજ જોઈતું છે. આજ સુધી આપણે માત્ર શિક્ષા કરવા પ્રતિ લક્ષ્ય આપ્યું છે; હવે આપણે વધુ ઉપયોગી બનવું હોય તો સ્વનાત્મક કાર્ય પ્રતિ લક્ષ્ય આપીએ. સ્વનાત્મક કામમાં સમાજના જાળકાની કેળવણી, તેના અનામિતોનું પાલન, તેમાંના બેકારોને ધંધે લગાડવાની યોજના, વિધવાઓ માટે પ્રમાણિક છવન માળવાની વ્યવસ્થિત યોજના, મંદબાહ પ્રસંગે દવાદાર કે તેના સાધનોની સમવડ, રહેવા માટે સારા નિવાસ સ્થાન, અપંગો, અંધ, લંગડા, છુડા, કાયમી મંદબાહ ડાળા, આદિ માટે ભરણ પોષણની જવાબદારી આ બધું આપણે આજે, અને આજે નહિ તો કાલે વિચારવું પડવાનું છે.

આપણે નજર જોડે છે કે દિલ્હીમાં પાસી કામની વસ્તી એક લાખની છે; છતાં દિલ્હી સમાજમાં તેનું સ્થાન છે. બ્યારે જોનોની વસ્તીવાર લાખની હોય છતાં દિલ્હી સમાજમાં આપણું સ્થાન નથી. સ્વનાત્મક કાર્યની જવાબદારીના સ્વીકાર અને અસ્વિકાર એ કારણે આ એ કામના વિકાસ અને વિકાર સ્પષ્ટ છે. આટલું આપણી આંખ સમજ હોય છતાંપણ આપણે આજ સ્વનાત્મક કામથી દૂર પશુ હાથ ખેંચેલી નાંખવાના હોઈએ તો આપણે વિકાસની વાતો-સમાજની ઉભતિની ભાવનાઓ મૂકી દેવી જોઈએ.

અજ્ઞાન મિટાવો.

જાતાસયોના છવનમાં સ્વાચ્છતા તાલીમના સંસ્કાર લખલ કરીએ, વિદ્યાર્થીઓમાં પેટ પૂર્તિ કરતાં ઉચ્ચ ઉદ્દેશ છે તેનો ખ્યાલ આપીએ, આત્મ લાચની ભાવના જગરીએ, અને તેમની મારફત સમાજમાં કેળવણીનો પ્રચાર કરવાની કોઈ યોજના તૈયાર કરીએ, તો શિક્ષા વગતમાં સમાજનું સામાન્ય અજ્ઞાન મિટાવી શકીએ અને તેમ કાય તો સમાજ અશુભ બને અને તે અશુભિતો ઉપયોગ કામના વિકાસ માટે ઉપયોગી બને.

સમાજના જાળકા એ આવતી કાલના કુવંજ છે, તે આવતી કામના નાચનિક છે; તેમની તાલીમ આજ કેળવણેલાના હાથમાં આવે તો તેથી જાળકા ધાર્મિક અને સામાજિક પ્રશ્નો સાચી દ્રષ્ટિએ, વિવેક દ્રષ્ટિએ વિચારી શકે, ચર્ચા શકે અને તેનો અમલ કરી શકે. આજના કુવંજમાં અકર્મણતા લખલ થઈ છે તેનો તેથી તારા થાય; આ અકર્મણતાનો તારા આવું જવાબદારી બાકી કામ કુવંજને સોંપવા થોજ થઈ શકે.

દરેક સમાજમાં બેકાર પશુ હોય છે અને નિરાશિત પશુ હોય છે; બેકાર માણસોને ધંધે લગાડવાની અને નીરાશિતને તેના છવન નિર્વાહનાં સાધનો મળે તેમ વ્યવસ્થા કરવાની જવાબદારી આપણા પરજ છે. આપણે જમે તેમ ડીપ કરી જે આવે તેને જે જનુ તે આપી વિદાય કરીએ છીએ; પરંતુ આપણે તે બેકાર છે કે નિરાશિત છે તે વચ્ચે મોં જોતા નથી, તે સજક છે કે અસજક છે તે જોતા નથી. આનું પરિણામ એ આવ્યું કે સમાજમાં કેટલીક અક્તિઓ બીચારી વેડા કરતી થઈ છે અને તે એક વૃત્તિ નહિ, પશુ ધંધો પશુ થઈ પડ્યો છે. આવી રીતે આ ધંધાને પોષવામાં લાભ નથી, મેર લાભ છે; સમાજ આ રીતે આ બીચારી

અનુસંધાન પૃ. ૩૫૬ ઉપર

ન ગદ સત્ય ધ્યાનમાં લ્યો !

સમૂહભળ ઉભું કરી એકત્રિત બનવાની આવશ્યકતા.

વડોદરા ખાતે મળેલ જૈન યુવક પ્રતિનિધિઓના સંમેલનમાં મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ તરફથી તેના મંત્રી શ્રી. રતિલાલ કોઠારીએ નીચેનું પ્રાથમિક નિવેદન કર્યું હતું.

ભાઈઓ,

આજે આપણે મિત્ર મિત્ર યુવક સંઘના પ્રતિનિધિઓ અહીં એકત્ર થઈ શક્યા છીએ એ આપણું પરમ સફળાગ્ર છે. આજે આપણે દેશ ભારે કટોકટીના સમયમાંથી પસાર થાય છે, અને આપણો સમાજ પણ મહાન ઉત્ક્રાંતિમાંથી પસાર થઈ રહ્યો છે; આજે ચોતરફ મિત્ર મિત્ર વચ્ચે અચકામણી થઈ રહી છે. આજે મોટા વર્ગો જે જે અસંવૃદ્ધિત, નાના વર્ગો જે, તેને ગળી રહ્યા છે. અત્યારના તિવ્ર-રિપતિ કલહમાં આપણું એક કોષ તરીકે અસ્તિત્વ અસાધારણ ભોખમમાં આવી પડ્યું છે. દિનપ્રતિદિન આપણી સંખ્યા ઘટતી જાય છે એ આપ સર્વ જાણો છો. શિળા, પારસીઓ, માફક આપણે પણ આપણું કોળી સંગ્રહન નહિ કરીએ તો કાળાંતરે આપણું અસ્તિત્વ નાશુદ્ધ થતાં પાર નહિ લાગે. પણ આ નજર સત્ય નથી. આપણા સાધુઓના જ્ઞાનમાં આવડું કે, નથી સત્તાધારી શેઠીઓના મગજમાં ઉતરતું. આજે આપણી કોન્ફેડરન્સ, આપણા સાધુઓ અને શેઠીઓની સાથે પ્રતિજ્ઞાતા અથવા તો ઉપેક્ષા છુદ્ધિથી અસહયજ થઈ પડે છે. આવા વખતે દુર્ભી કામને કાંઈ જવાબી શકે તેમ હોય, તો કામના પ્રાણ સમાન ઉગતી વપવા અને ઉંચા મોતરથી પારખું કરનાર યુવકોજ છે. આપણે યુવકો કેવળ ઉભવિતાં રજાને સેવ્યા કરીએ તેમાં આપણી કામનો કશો ઉદ્ધાર થઈ શકે નહિ. પણ જ્યારે આપણે કામને જવાબદારી અને અન્ય કોમો વચ્ચે આજગ લાવવાની વ્યવસ્થિત પ્રવૃત્તિઓ આદરીએ તોજ આપણે કંઈક સંઘીન પરિણામો લાવી શકીએ. આપણે એક તો વ્યવસ્થિત પ્રવૃત્તિ સાધવા માટે સ્થળે સ્થળે યુવક સંઘો સ્થાપના જોઈએ અને બીજું પ્રત્યેક યુવકે પ્રતિજ્ઞા લેવી જોઈએ કે, મને તે સંકટ-મને તે મુશ્કેલી આવે પણ જે વાત મારું હૃદય કંજીત નહિ કરે-તે વાત પછી તે ધાર્મિક પરંપરાને લગતી હો કે સામાજિક હોને લગતી હો-હું કદિ નહિ સ્વીકારું. આવા જ્ઞ નિયંત્રણો યુવક સંઘો સ્થાપીને નવી સૃષ્ટિ સૃજન કરી શકે; અને જ્યાં અંધારું છે-નિરાશા છે, જડતા છે, ત્યાં પ્રકાશ-આશા, ચૈતન્ય લાવી શકે. આપણે બધા આ બાવનાથી પ્રેરાઈએ-આપણા મિત્ર મિત્ર યુવક સંઘોને સંગઠિત કરીએ; અને સર્વજન નવી જાગના, નવો વિચાર-નવા અશિલનનો પડકાર કરીએ. ત્યાં જ્યાં હિંદીના નામે, વ્યવહારના નામે, અયોગ્ય પ્રવૃત્તિ ચાલતી હોય, ખોટા દ્રવ્ય વપ થતો હોય, અસત્ય જાળોગની અંધશ્રદ્ધાનો ખોટો લાભ લેવાતો હોય ત્યાં આપણો યુવક જાતી કાઢીને ઉભો રહે અને તેના સામે ચતા અવગમને-અધર્મને, અયોગ્ય પ્રવૃત્તિને, કાષ્ટપણ સેવે અટકાવે. આપણી કામના એવા કેટલાય પ્રશ્નો છે કે જેના તાત્કાલિક નિરાકરણની ખુબ અપેક્ષા છે. છેલ્લાં છેલ્લાં ચાર પાંચ વર્ષ દરમિયાન હિંદીના પ્રત્યે આપણી પ્રવૃત્તિ ખુબ જ્ઞાન

મેચ્યુ છે. તેવાજ અમલના બીજા પાણ અનેક પ્રશ્નો છે. કામલા તરીકે દેવદળ-આપણી વર્તમાન બેકરી-કેળવણીને પ્રચાર-તીર્થોની રક્ષા-આ ઉપરાંત સામાજિક દિશાએ પણ વિધવાઓનો ઉદ્ધાર-એક જ ધર્મ પાળતી મિત્ર મિત્ર ભત્રીઓ વચ્ચે લગન વ્યવહારની સરળતા-જાજી લગન-રૂડવા, રૂડવા તથા મરણ પાછળ જમવા જગાડવાના કુરિયાને-આવા અનેક પ્રશ્નોનો નિરાકાર આપ સિવાય છૂટકાજ નથી. આજે આપણા દ્રવ્યનો મોટા ભાગે ધર્મના નામે ચાલતી રૂઢીઓ પાછળ ખરચાઈ રહ્યો છે, તે એકદમ અટકાવવાની અને તે પ્રવાહ કેળવણી પાછળ વહેતો કરવાની ખાત જરૂર સૌ કોઈ સ્વીકારે છે. આપણે વાતો તો મોટી કરીએ છીએ, પણ નાની મોટી કસોટીના સમયે આપણે સંગઠનતા અભાવે ટકી શકતા નથી અને એક બીજાના સહકાર વિના આપણું સુધારણું નાવ આગસ વધતું નથી. આપણાથી મોટી વાતને ન પકડાવતો એક પછી એક નાની વાતને પકડીએ; પણ જે કાંઈ પકડીએ તેને પાર ઉનાચાં સિવાય કદી પણ ન છોડીએ. આ ગધું દરેક માણસ વ્યક્તિગત કરવા માંડે તો જાહજ્યોત્સું પરિણામ આવે છે, પણ જો સરખા વિચારના આપણે યુવકો એકત્રિત થઈને નવચિન્તાને અમલમાં મૂકવા પ્રવૃત્તિ ઉઠાવીએ તો મોટા સમયમાં આપણે જરૂર જારે મદદરતું પરિણામ નિપજવી શકીએ; આ આશયથીજ આજે, આપ સર્વ ભાઈ-ઓને અહીં મેલાવ્યા છે, કે જેથી આપણે એકમેકના કાર્યને સંયોજિત કેમ કરી શકીએ અને એકમેકને પછતી મુશ્કેલીઓ જયોગ્ય સમજીને સમૂહ જળથી કેમ દૂર કરી શકીએ. આપ સર્વ ભાઈઓ આ સંઘમાં જુદા-દિશાથી ચોતપોતાના વિચારો પ્રગટ કરો એમ હું અંતઃકરણથી હૃદય; અંતમાં અમારા મુંબઈ જૈન યુવક સંઘના નિમંત્રણને માન આપી આપ સૌ દૂર દૂરથી જાગ્યા છો તે માટે અમાન સંઘ તરફથી આપ સર્વ ભાઈઓનો હું ઉપકાર માનું છું. આ જાણવમાં આપણે વડોદરા જૈન યુવક સંઘના ખાસ આજારી છીએ. તેમણે આપણને અહીં એકત્ર કરવાની જવાબદારી માથે લીધી ન હોત તો આપણે અહીં આ રીતે મળી શક્યાજ ન હોત. આજે આવા શુભ ઉદ્દેશથી આપણે મળ્યા છીએ, તે સંઘીન કાર્યની ચોળના ધરીને ઉઠીશું એવી આપણે જરૂર આશા રાખીએ. આટલા આરંભિક નિવેદન ગદ આપણું દૈન્ય કાર્ય વ્યવસ્થિત રીતે ચાલે તે માટે કાંઈ નિયામક પ્રમુખની સુલક્ષી કરવા આપને હું વિનંતિ કરું છું.

“આજે મહાત્મીના કંઠા નીચે, કોઈ કાંઈ મીઠાવી-હૃદયે હૃદય મીઠાવી; અવનત થતા આપણા વીરના કંઠને ફરી એક વાર વડે વીરમૂની જળ ગમ્મનાએ આપણા હૃદયો હાથોના ગળે, આપણા હૃદયો હૃદયના ગળે, ઉઠે, ઠેક ઉઠે દિગ્માલવના કિખર પર ફરકારીએ!”

વડોદરા સુકામે બરાથેલ પ્રતિનિધિ સંમેલનના કાર્યની સફળતા ઇચ્છનારા સંદેશાઓમાં
સુનિરાત્ને, સંસ્થાઓ, અને વ્યક્તિઓ તરફથી અનેક તારો અને કાગળો

આવેલા તે પૈકીના થોડાક નીચે સુકીએ છીએ.

સુનિ મહારાજોના સંદેશાઓ.

બહાલા યુવકો!

વારંવાર કહેતો આવ્યો છું તેમ આજે પણ કહું છું કે તમે જૈન ધર્મને એના સાચા સ્વરૂપમાં જોજો. જૈન ધર્મ એ ભતિ નથી, પણ જીવન છે. જૈન એ ભતિ સુચક શબ્દ નથી, પણ જીવન સુચક શબ્દ છે, એ આધ્યાત્મિક જીવન છે, એ જીવ્ય અને પવિત્ર જીવન છે, એ જીવન દુનિયાનો કાષ્ટપથ માનુસ મેળવી શકે છે.

પણ, બંધુઓ! આંખ ખોલીને જુઓ કે આજે તમારી આસપાસ કેવું વાતાવરણ છે? આજે તમારી-સમાજની શી દશા છે? આજનાં વાદળ જેમ ધર્મની અધોગતિ કરી રહ્યા છે તેમ સમાજનો હસ્તરણાજી ગળી રહ્યો છે. આજે ત્યાં જોઈએ ત્યાં ઝંઘરાળી દહાણ સળગી રહી છે, અને જેમાં સમાજ બાકાડ ગળી રહ્યો છે. ખારા યુવકો! આ તમારાથી કેમ જોઈએ? સમાજ વિનાશને પથે ધસડાતો જતો હોય અને તમે યુવકો આંખ ફાડી જોયા કરો! સરખી વાત છે! તમારો કર્તવ્ય ધર્મ તમારે સમજવો જોઈએ. સાચો યુવક હોય તેના હૃદયમાં શુદ્ધ સેવાભાવની ધમસ હોવી જોઈએ; યુગધર્મની બાબ પ્રેરણાઓ ઝીલવાને, કાન્તિનાં મહાન આદેશોનાં સુધી પહોંચવાને તે સહર્ષ તૈયાર જોઈએ હોવો જોઈએ તેની મહાન ભાવનામાં એમજ હાથડું જોઈએ કે જગતની અસાન્નિત અને પ્રમત્તની દુઃખી સ્થિતિનાં મૂળમાં મારી નાખનારમાં જ સમાય છે. આજુ યુવક જીવન મુદ્દામાં પંજુ હોઈ શકે અને જીવનનીવામાં પંજુ હોઈ શકે, પણ મારે દિલગીરી સાથે કહેવું પડે છે કે, યશુ યુવકો જોવા નજરે પડે છે કે જેમની જાનનાં સંગ્રહ મરી ગયેલી હોય છે અને જેમનાં હાથર અને પડીકણ મન, જેમનાં મૂઠ અને ગિર્ગળ અંતરરુ સુધારાનું તામ સાંભળતાં જ બાકી થઈ છે. આવાઓ અરેખર પોતાની યુવકતાને જાળવે છે.

પ્રિય યુવકો! તમારું નામ જન્મભરના કાન્તિના પ્રતિક્ષામાં સુવર્ણાક્ષરે કોતરાયું છે. રાષ્ટ્ર, સમાજ અને ધર્મનાં પુનરિધાન અને સંસ્કરણ ત્યાં જ્યાં થયાં છે ત્યાં તમારા આત્મગણ પર થયાં છે. તમે કર્મસક્તિના અવતાર રૂપ છો. તમારો ધર્મ, તમારો રોજ અને તમારું કર્તવ્ય સમજાવે! તમારામાં સુરતી કે જડતા ન પાસે. ખંભેરી નાળિયે કાપરતાનાં જળાં અને હમર કરીને સમૂહગણે ગાદાર આવે!

આજે સહુથી પહેલી જરૂર તમારા ગદામાં મજબૂત સંજ્ઞાન થવાની છે. તમામ યુવક સંધા એક સુચમાં પરોવાઈ જ્યાં જોઈએ, જેમ દેવલોકમાં એક વિમાનમાં થંડા વાજતાં તમામ વિમાનોના થંડા તત્કાળજ ગમડી થઈ છે, તેમ એક આગળ પડતાં તમામ યુવક સંધા તેને મોટી સાથે ઝીલીએ. સંજ્ઞાન શક્તિ એ મોટામાં મોટું ગુણ છે; એ વગર વિજય નથી એ જાગેજ સમજવવાની જરૂર હોય.

જે રૂઢિઓના પક સમાજને ભરખી રહ્યાં છે, અને જે સમાજોથી ધર્મ સડી રહ્યો છે તેની સામે તમારે ગદાએ

એકચિત્ત થઈને “ગળવો” જગાડવાનો છે. આ તમારું મુખ્ય ખેલ હોવું જોઈએ. યુવક જીવનનું આ મહાન કર્તવ્ય છે. આ કામ તમારું છે એ તમારે મોંઘી લેવું જોઈએ; તમે જો “મળીયા જગર” થઈ બેસી જાઓ તો તો જીવન માથ! ધર્મ રસાતલમાં જાય! અને એના આપ તમારે માથે ઉતરે!

સમજો! તમારું કાર્યક્ષેત્ર મોટું અને ગંભીર છે, ઉતાવળ કરી નહિ પાસવે; શાન્તિ ને ધીરજ પહેલી હોવી જોઈએ, તમારા નૈતિક જીવનમાં જોડખાંપણ હરો તો તમે સફળતા નહિ મેળવી શકવાના. જેટલું આરિગણ તમારું ઉત્તરવળ હશે, તેટલા તમે વધુ ફાવવાના; મનોગુણને મજબૂત બનાવો! તમે પોતે અમતાં સિખો! અને ખાસ ખ્યાનમાં રાખો કે તમારા અભિમત સિદ્ધિ તમારા જીવન સાથે ગમ્યાજ જ્યાં જોઈએ તોજ તમારી જાણીને પ્રભાવ પડશે, તોજ જનતા તમારી પાછળ ઘેરાશે અને તોજ તમારું મિશન આજળ ધપશે. કોઈની રોડમાં ન પડતાં, કોઈના કે કોઈ પ્રકારના પ્રેરણાનથી ન ડગ્યાં માન સત્વના પૂજક બની ભગવાન મહારીરના શાસનનો જયધોષ કરતા કર્મક્ષેત્રમાં કુદી પડો! વિજય તમારો છે.

લી. ન્યાયવિજય.

જૈન યુવક સંઘને સંદેશ.

વર્તમાન પરિસ્થિતિમાં આપણા યુવક ધર્મની, ખાસ કરી કાર્યપરિણત યુવક ધર્મની ફરજ જોજ કે-પ્રત્યેક કાર્ય કરવા પહેલાં અત્યારની આપણી પરિસ્થિતિનો ધીરજ અને શાન્તિથી પૂર્ણ વિચાર કરી જે રીતે જૈન ધર્મની અભિરુદ્ધિ થાય અને જૈન સમાજ એ વસ્તુને ઝીલી શકે તે પદ્ધતિએ તે કાર્યને સમાજ સમક્ષ રજુ કરે અને તેમ કરવામાં જાણની મધુરતા, વિચારોની સ્થિરતા અને શિષ્ટતા-પ્રમાણિકતામાં લેરા પંજુ ઉચ્ચ ન આવવા દે એ વધારે હજારા ચોખ છે. સમાજનું માન્ય અત્યારે અતિક્રમણ છે; તેને એકદમ આઘાત પહોંચાડવાથી આપણું ઇષ્ટ કાર્ય વેગવાન બનવાને પાસે તેમાં મંદતા આવવાનો સંભવ છે.

આ સિવાય અત્યારનો આપણો યુવકધર્મ આપણા ધાર્મિક રીત રિવાજો સા ઉદ્દેશથી થયો છે? એની કંઈ કંઈએ અને કેટલી આવશ્યકતા છે? તેમજ એ રિવાજો આપણા જીવન વિકાસમાં કેવા અને કેટલા ઉપયોગી છે? એ આસ્તિ બરાબર અભ્યાસ કરી જીવન વિકાસ માટે ઉપયોગ કરે.

અત્યારના આપણા પૂર્વ રચનામાં ધર્મ તત્વ કે જે આપણા જીવન સાથે સહાને માટે એકાંત આવશ્યક છે, જેના અભાવમાં અત્યારનું આપણું નવીન-નિર્માણ મડા જરૂર છે, તેને આઘાત ન પહેલે તે રીતે આપણો યુવક ધર્મ પ્રવૃત્તિશીલ બને.

જેમ અત્યારે આપણે ધર્મની રક્ષાનો વિચાર કરીએ છીએ તેજ રીતે જૈન સમાજની દિનપ્રતિદિન વધતી જતી નૈતિક સિધ્ધિતા, અનેક જગતના કુરિવાજો, વિચારવિષયક મંદતા, આધારિક કંગાલ સ્થિતિ, આપણા સ્ત્રી ધર્મની ફરે જાગૃતમાં સિધ્ધિતા, આદિ સમાજને હમતા આવશ્યક પ્રયોજો

મેળ રીતે ચર્ચાનું પશુ ભૂલનું ન જોઈએ. જે સમાજનું વ્યાવહારિક અધના બાજુ જીવન નિર્માણ હશે તે સમાજનું ધાર્મિક જીવન ક્યારેય પશુ વિશદ નહિ બને.

કેંકમાં હું એટલું જ કહું છું કે-આપણે આપણી ધાર્મિક બાબતોનો વિચાર કરવા સાથે, જે સમાજને એ પ્રશ્નો સાથે સંબંધ છે, તે સમાજને લાગતા દરેક યોગ્ય પ્રશ્નોનો વિચાર કરવો અતિ જરૂરી છે. આ બાબતે પૈછીના એક પશુ અંગને મૌન કરવામાં આવશે તો બાબતે મહાદેવની રહેશે.

પાટણ
તા. ૧-૬-૧૯૩૩. } સુનિ પુણ્યવિજય.

શ્રી જૈન યુવક સંઘના પ્રતિનિધિઓ ભેગ—

ધર્મ લાભ-લાભજો, આજે તમે બધા જે કાર્ય માટે એકત્રિત થયા છો એ કાર્ય નિર્વિઘ્નતાપૂર્વક સફળ થાઓ, એવું અંતઃકરણથી હજી હું.

યુવક સંઘને પોતાના માથે જે જવાબદારી અત્યારે ધારણ કરેલી છે, એ જવાબદારીને પૂરી પાડવા માટે સૌથી પહેલાં યુવક સંઘનું એક સંમેલન સવાની જરૂર છે. આજે બધી શક્તિઓ ઊભાભિત છે. ઊભાભિત અવસ્થામાં કેટલેક સક્તિ સફળતા ન મેળવી શકે, એ કહેવાની કંઈ જરૂર નહીં હોય. અત્યારે સૌથી પહેલાં યુવક સંઘને સંમેલન કરવું, કેટલેક એક રમણે જે બધાં કાર્ય કરનારા ઉત્સાહી અને સમયનો ભોજ આપી શકે તેવા હોય, ત્યાં એક હેકવાર્ટર સુધરે કરવું. મુખ્ય જોશીસ તરફથી નિજગતી સ્વનાઓ પ્રમાણે જવા સંધી કાર્ય કર્યા કરે, એવું થવું જોઈએ. તેની સાથે સાથે પ્રત્યેક મામલાં યુવક સંઘની એક એક સાખા તો હોવી જ જોઈએ. એવું કાર્ય તે તે પ્રાન્તના મુખ્ય મુખ્ય યુવક સંઘના સંચાલકો કરે એવું કાર્ય એમના માથે સોંપવું જોઈએ, અને તીજ ગાળત એ કે, જેમ બને તેમ તાકીદે યુવક સંઘની કોર્સ-સ બોલાવવી જોઈએ.

આમ ધૃષ્ટિ વ્યવસ્થાઓ કરવાની જરૂર છે. અત્યારે તે સંબંધી વધારે સચનાઓ કરવી અનાવરણ છે. આશા છે કે બહુ નબીરતા અને શાન્તિપૂર્વક બધું કાર્ય આટોપશે.

અહિં શુદ્ધિદારાજની જાનિતની સલા પૂનમે રાખી છે, સલાપતિ શોધિલભાઈ સલાના છે. આશા છે કે તમે બધા પૂનમની સવાર સુધીમાં જરૂર આ પ્રસંગે બાલ લેવા આવશે. બાદરવા શુ. ૧૧, ૨૪૫૬.

—વિધાવિજય.

સંસ્થાઓના સંદેશ.

મહારાષ્ટ્રીય કોન્ફેડરેન્સ—હાજરી આવી શકીશું નહીં. દરેક રીતે સફળ થાવ એમ ધૃષ્ટિએ છીએ. અમલમાં મુકી સકાય તેવા ઠરાવો પસાર કરશે.

જૈન યુવકોદય મંડળ રાધનપુર—આમંત્રણ મળેલ આભાર વરસાદને લીધે રસ્તાઓ ખરાબ થઈ ગયેલ હોવાથી આવી શકવું અશક્ય છે. અમારી પુરેપુરી સંમતિ છે. દરેક પ્રકારે સફળતા ધૃષ્ટિએ છીએ.

શ્રી જૈન જ્ઞાન પ્રચારક મંડળ લુન્નેર—વિ. લખવાનું કે અમેએ પ્રતિનિધિનું નામ મોકલેલ હતું. પશુ તેઓએ અત્યંત જરૂરીવાતનું કામ હોવાથી આવવાનું રહીત થયું છે. આપણા કાર્યમાં કોઈ ધૃષ્ટિએ છીએ.

શ્રી જૈન યુવક મંડળ મહુવા—વિનંતી સાથે લખવાનું કે પરિષદ તરફથી આમંત્રણ મળ્યું તેને માટે ઉપરોક્ત મંડળની સલા એકત્ર થઈ હતી, જેમાં ત્રીજે મુજબ ઠરાવ પસાર થયો હતો.

સમાજમાં જૈન, યુવક સંમૂલન, રચનાત્મક કાર્ય કેસરીવાણ પ્રકરણ વિગેરેમાં અમે સહાયકતા દર્શાવીએ છીએ અને અમે ધૃષ્ટિએ છીએ કે આ પરિષદ જૈન સમાજમાં ઊભા ભિત થતી જતી પરિસ્થિતિની સુધારણા કરવામાં સફળ થાય.

શ્રી.

પનાલાલ લલિતભાઈ શાહ.

ઉપરોક્ત સલાના પ્રમુખ.

જૈન યુવક સંઘ ધીલ્લાજ.

આપની સંસ્થા તરફથી તમામ ગામોના “જૈન યુવક સંઘ” ના “પ્રતિનિધિ” મંડળની ભેટ વડોદરામાં મેળવવા માટે જે શુભ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે, તે બદલ અમે આપની સંસ્થાના કાર્યવાહકોને અભિનંદન આપીએ છીએ.

વિશેષમાં જૈન સમાજમાં આજે જે બીજાવાદ ચાલી રહ્યો છે, તેના અંત લાવવા માટે આ પ્રતિનિધિ મંડળ ધટ્ટું કરશે તેવી આશા છે. અમારી સંસ્થા તરફથી પ્રતિનિધિ નથી મોકલી શક્યા તેને માટે દીક્ષીર છીએ. અમે આ પ્રતિનિધિ મંડળની સફળતાપૂર્વક કોઈ ધૃષ્ટિએ છીએ. કેસરીવાણ જેવું આપણું એક મહાન તીર્થ આપણા હાથમાંથી સરી જતું કેટલેક જૈન ધૃષ્ટિ નહિ તે માટે પશુ આ પ્રતિનિધિ મંડળ યોગ્ય કરશે તેવી આશા છે.

વિશેષમાં સંભળવા મુજબ સાધુ સંમેલનની વાતો પશુ સમાજમાં ચર્ચાઈ રહેલ છે તેને માટે પશુ ધટ્ટું કરશે તેવી આશા છે.

જૈન મિત્ર મંડળ, બોટાદ.

x x x આપની પરિસ્થિતિ સંબંધી વિચારણા કરવા અને વિચારણાની અંતે કાર્ય પદ્ધતિ ઉપર સહુ એક મત થઈ સંકુલ શક્તિથી સમાજ દિત સાધવાની શુભ લાગણીથી સહુ ભાઈઓનું ત્યાં એકત્ર થવું બધી આનંદ થાય છે. અને આપ સહુના શુભ પ્રયાસમાં અમારો સંપૂર્ણ સહકાર છે x x x

શ્રી હા. વિ. એ. યુવક મંડળ, જામનગર.

x x x આપની કમિટી જરૂર સંજીન કાર્ય કરી સમાજને શોર નિદ્રામાંથી ઉઠાડે એજ પ્રભુ પ્રાર્થના. સામાજિક, ધાર્મિક નિયમ ઉપર આજે યુવાનોના સંજનની ખાસ જરૂર છે. પરંતુ આપણો કે ઠરાવ પસાર કરવાથી કંઈપણ કાર્ય સિદ્ધ થતું નથી. x x x આપે ઉપાડેલું કાર્ય કલિશૂલ થાવ એજ ધૃષ્ટિ.

આ ઉપરાંત શ્રી બીમજી ડ. સુશીલ, શ્રી ચંદ્રકાન્ત સુતરીયા, શ્રી હરિલાલ શીવલાલ શાહ, મેઝીનાથ બલ્લભજી-જમ, ચાંદલા, શ્રી ચીમનલાલ ડ. શાહ, વિગેરેના સંદેશોનો પ્રેરણાત્મક હતા.

ઓ યુવાન! તારે સમાજને જીવડાવે હોય તો, સામાજિક ધર્મના નામે ચાલતી અર્થહીન રૂઢીઓને તોડી પાડ ગાળ લખ-વૃદ્ધ લોકોને અટકાવવા કરીગદ્દ ચા-નાની ગાતિઓને અમીનદોસ્ત કરી સારા જૈન સમાજમાં-રોડી બેઠીને વ્યવહાર માણ કરાવવા પ્રયત્ન કર!

જૈન યુવક મહામંડળની સ્થાપના.

સંગઠનની યોજના મંજુર થઈ; કેસરીયાજી અંગે ઠરાવ.

—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

પ્રમુખસ્થાને વડોદરાના સરમુખ મણીલાલ બાલાભાઈ નાણાવટી.

—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

સમાજની પરિસ્થિતિની સુધારણા અંગે-સેવા અંગે-યુવ-
કોને સમૂહરૂપમાં એકત્રિત કરવા અથવા વખતથી લખાણ-
ચર્ચા, એટલે તેને અંગે જાની રહે તે ગોઠવણ કરવા મુગ્ધ
જૈન યુવક સંઘે આજી સાહના કાર્યક્રમમાં એક સંગઠન કમિટી
નીમણી. આ કમિટીએ પત્ર વહેવાર, તેમ મુદ્રાકરી કરીને
આખરે વડોદરા પસંદ કરેલું; અને ત્યાંના શ્રી જૈન યુવક
સંઘે દરેક સ્થળે જાણવવાનું દર્શી રિવાજ, એટલે શ્રી
મુગ્ધ જૈન યુવક સંઘે સમગ્ર પ્રદેશને માનનારી સંસ્થાઓને
આમંત્રી ભાદરવા શુદ્ધ ૧૩ વડોદરા મુકામે પ્રતિનિધિ સંમેલન
બરવાનો નિર્ધાર કર્યો.

પંદર દિવસનો કુટુંબ મળો-વચમાં પર્વપૂર્વક, છતાં
પર્વપૂર્વક પછી છે દિવસમાં સંસ્થાઓના પ્રતિનિધિના નામો
મુદ્રાકરને આવેલા તેનો વિચારવાર હોવાસ આજ અંગમાં બીજા
પાના પર રહ્યું કરવામાં આવ્યો છે.

કામકાજની શરૂઆત.

તા. ૨-૬-૩૩ ના રોજ રાત્રિના બાદ વાગે સર સવા-
જીરાવની પૂનિત જુમિ વડોદરામાં ધડીયાળીની પોળમાં જૈન
મંડિરાળાની અંદર જુદી જુદી સંસ્થાઓના એકતાલીસ
પ્રતિનિધિઓ અને સચળ પોણેસો પ્રેક્ષકોની હાજરીમાં વડો-
દરા રાજના સરમુખ, અને જૈન કોમના એક પ્રતિષ્ઠિત
આગેવાન શ્રી. મણીલાલ બાલાભાઈ નાણાવટીના
પ્રમુખપણા નીચે પ્રતિનિધિ સંમેલનની એક ભરવામાં આવી
હતી; પ્રતિનિધિઓ અને પ્રેક્ષકોમાં શ્રીયુત્તર દલીપદ વીરવંદ,
શ્રીયુત્તર મહાસુખભાઈ સુનીલાલ, શ્રીયુત્તર ઉમાભાઈ લીલાચંદ
ઝવેરી, શ્રીયુત્તર સકરાભાઈ લલ્લુભાઈ, ડૉ. અમીચંદ જગનલાલ,
શ્રીયુત્તર મુખ્યંદ આચાર્ય વૈરાટી, શ્રીયુત્તર મણીલાલ રાજવૈલ
શ્રીયુત્તર મણીલાલ ખુશાલચંદ વિગેરે આગેવાનો નજરે પડતા હતાં.

શરૂઆતમાં મુગ્ધ જૈન યુવક સંઘના મંત્રી શ્રી. અમીચંદ
જેમચંદ આમંત્રણ પત્રિકા વાંચી અને અન્ય મંત્રી શ્રી.
રતિલાલ સી. કોઠારીએ પ્રાથમિક નિવેદન વાંચી સંભળાવ્યા
બાદ વિચનગર નિવાસી શ્રી. મહાસુખભાઈ સુનીલાલે પ્રમુખની
દરખાસ્ત મુકતાં જણાવ્યું કે “જાણી, આપણા સમાજમાં
જે સુધારાની આવશ્યકતા છે તે જતી નથી, અને કરવાની
જરૂર છે છતાં નથી કરતા એટલે આપણા સામાજિક કાર્યોમાં
સરકાર હાથ નાંખે છે તે આપણા માટે યરમાવા જેવું છે.
પ્રમુખશ્રીની દરખાસ્ત.

સમાજ સુધારણા, સંગઠન વિના, નોંધજો તેવી જવી અ-
સંભવિત છે, તેથી સંગઠનનો વિચાર કરી નિર્ણય કરવા
આપણે એકત્ર થવા છીએ. તે આપણને દેરવણી કરનારી-
આગેવાનની-પ્રમુખની જરૂર છે; તેથી હું શ્રીયુત્તર મણીલાલ

બાલાભાઈ નાણાવટીની પ્રમુખ તરીકેની દરખાસ્ત મુકું છું.
જેમાંમાં ઉત્સાહ, અને જૈન સુધારા માટેની બહુ તાલાવેલી
છે; તેમ તેઓને બહુ અનુભવ છે. રાજકિય પ્રકરણ અને
રાજ્યસભા જેના ખ્યાલમાં હોય તેવા અનુભવી જુદાંથને પ્રમુખ
તરીકે નીમણું” તે આજની નોકા તેઓ જરાગર પાર ઉતારશે;
આથી હું તેમને પ્રમુખ તરીકે નીમવાની દરખાસ્ત મુકું છું,
તેને વડોદરા નિવાસી શ્રીયુત્તર ઉમાભાઈ લીલાચંદ ઝવેરીના
ટેકા આપવા બાદ તાલીમોના મુકામક વચ્ચે પ્રમુખશ્રીએ
પ્રમુખસ્થાન લીધું હતું.

પ્રમુખસ્થાનેથી વક્તવ્ય.

“ભાઈઓ આજ અંધારે અને આવાવાનું આમંત્રણ મળ્યું
હતું. એટલે વિષય ઉપર તૈયારી કરવાનો વખત મળ્યો નહોતો.
તેમ આપણેમાં વખત શુભાવવા કરતાં આપણે એક જીભના
વિચારો બધી નિર્ણય ઉપર આવી, આમળ ઉપર કંઈ રીતે
કામ કરી શકીએ તેજ મુદ્દાની દલીલોથી વિચાર કરણું” તે
વખત જોઈ જશે અને કામ જવાદી આરોપાશે.

સુવાન વિચારોમાં, વખતે સ્થાન નથી; જેના વિચારો
સુવાન છે, તેજ સુવાન મળાય, તે માને કે હું નિર્ણય છું.
શક્તિમાન છું. તેજ યુવક, હાલે અમે તે ઉમરનો હોય છતાં
તે સુવાન જ છે.

મ્હારે તમારું પ્લાન કરીથી એ મુદ્દા પર ખેંચવાનું કે
ભાષણ કરી વખત ન શુભાવતાં જે કાર્ય અંગે બેસા થવા
છીએ તેની ચર્ચા શરૂ કરીએ, મ્હારે જે કાંઈ કહેવાનું
હશે, તે વિષયે આવતા જશે, તેમ કહેલો જમણ.”

પ્રમુખશ્રીના કુટુંબ અને મુદ્દાસર વિવેચન પછી શ્રી.
અમીચંદ જેમચંદ સંમેલનની રૂપેક ઇચ્છનાર જુદે જુદે સ્થળેથી
આવેલ મંડેશાઓ વાંચી સંભળાવ્યા હતા. બાદ મંત્રી જમ-
નાલાલ અમરચંદ ગાંધીએ યુવક સંગઠન અંગેનું કાર્ય રજૂ
કર્યું હતું, જે અંગે પ્રમુખશ્રીએ અસરકારક શબ્દોમાં કુટુંબ
વિવેચન કર્યા બાદ તે (સંગઠન) અંગે ભાષ જમનાલાલ ગાંધી,
મહાસુખભાઈ સુનીલાલ, ડૉ. અમીચંદ જગનલાલ, રતિલાલ
બી. શાહ, મણિકલાલ એ. બટેવરા, કેસરલાલ મંગળચંદ વિગેરે
જુદા જુદા પ્રતિનિધિઓએ પોતાના વિચારો છુટથી દર્શાવ્યા
બાદ-પ્રમુખસ્થાનેથી નીચે મુજબ ઠરાવ મુકવામાં આવ્યો હતો.

હિન્દુસ્તાનમાં આપણી એ. યુ. જૈન કોમમાં જે યુવક
સંઘોને તેને સચલી સંસ્થાઓ હોય તેવું સંગઠન કરવાની
આવશ્યકતા આ સભા રિવજરે છે.

સર્વત્રમતે પાસ થવા બાદ-પ્રમુખશ્રીએ સામાન્ય ધ્યેય-દીઠ
નક્કી કરવા સંગંધી પ્રતિનિધિઓના અભિપ્રાય બધી, નીચે
મુજબ પ્રમુખસ્થાનેથી ઠરાવ મુક્યો હતો.

“આ સભા જૈન યુવક સંઘના સંગઠન માટે સામાન્ય ખર્ચ નહીં કરવાનું હશે છે.” જે તથ્ય વિરૂદ્ધ મતે પાસ થયો હતો.

“ખર્ચનો ખરડો તૈયાર કરવા નીચેના મુદ્દાઓની કમિટી નીમવામાં આવે છે” જેને આવતી કાલની સભામાં ખરડો રજુ કરવો.

- ૧ પ્રમુખ સાહેબ મણીલાલ જાસવાણી-નાણાવડી.
- ૨ ભાઈશી ઉમાશાંત લીલાચંદ ઝવેરી-વડોદરા.
- ૩ “ રતિલાલ બહેચંદસ-ખંભાત.
- ૪ “ મહાસુખલાલ સુનીલાલ શેઠ-વીસનગર.
- ૫ “ ડૉ. અમીચંદ જગનલાલ-સુરત.
- ૬ “ કેશવલાલ મંગળચંદ શાહ-પાટણ.
- ૭ “ જમનાદાસ અમરચંદ શાંધી-મુંગળ.
- ૮ “ મણીલાલ ખુશાચંદ પરીખ-પાલજીપુર.

મળકુર કામકાજ વખતે રાતનો કાળો સમય થવાથી, બીજા દીવસે આચાર્ય વિજયપદ્મસૂત્રીની જયંતિ અને કમિટીને ખરડાનું કાર્ય હોવાથી, બીજો દિવસે એટલે તા. ૩-૬-૩૩ ના રાત્રિના સાઝા સાત વાગે પ્રતિનિધિ મીટિંગ મળવાનું અહેર થતાં આજનું કામ પુરું કરી સભા વિસર્જન થઈ હતી.

બીજા દીવસની એક.

તા. ૩-૬-૩૩ ના રોજ રાતના સાઝા સાત વાગે બીજા દીવસની એક મળતાં સમગ્ર પ્રતિનિધિઓ હાજર થતાં કામ-કાજ ચાલુ કરવામાં આવતાં, પ્રથમ કાર્ય તરીકે ચાલ કાલની મીટિંગે નીચેની કમિટીનું ખર્ચ-ઉદ્દેશનો ખરડો ચર્ચા માટે પ્રમુખશ્રીએ રજુ કર્યો હતો. એક એક કલમ ઉપર ફેરવીને ચર્ચા બાદ સુધારા વધારા સાથે પ્રમુખશ્રીનેથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો જે સર્વાનુમતે પાસ થયો હતો.

મહામંડળનો ઉદ્દેશ.

- ૧ જૈન સમાજનું કારીરિક તેમજ માનસિક ગળ ખીલવું અને તે હેતુસર જુદા જુદા ઉપાયો લેવા.
- ૨ સમાજમાં જે અચળ અને ખોટા રિવાજો હોય તે ફેર કરવા.
- ૩ સ્ત્રી તેમજ પુરુષોમાં જીવનશૈલી પ્રચાર માટે દરેક તરફના ઉપાયો લેવા.
- ૪ જૈન સમાજમાં ઐક્યતા અને સંગઠન થાય તેવા સત્વ પ્રયત્નો કરવા અને જ્યાં કુસંધ હોય ત્યાં ટાળવા પ્રયત્ન કરવા.
- ૫ જૈન સિદ્ધાન્તોના પ્રચાર જૈન તેમજ જૈનેતર પ્રજામાં કરવો.
- ૬ સમાજ સેવા માટે ઉત્સુકતા અને તૈયારી રાખવી.
- ૭ હાલમાં જૈન કામની જે સંસ્થા હોય તેની સાથે સહકાર કરી ઉપરના કાર્યક્રમમાં મદદ કરતા થવું.
- ૮ સ્વદેશીના પ્રચાર માટે દરેક જગતા પ્રયત્ન કરવા.

ઉપર પ્રમાણે ઉદ્દેશ પાસ થયા પછી ઉપરના ઉદ્દેશને માન્ય રાખનારી જે સંસ્થાઓ જોડાય અને એકનિત સંસ્થા અને તેનું નામ નક્કી કરવાની ચર્ચા થતાં “જૈન યુવક મહામંડળ” નું નામ પાસ થયા પહેલાં ભાઈ માણેકલાલ એ. બહેવરાએ સૂચના તરીકે ઉપરોક્ત જૈન યુવક મહામંડળને All India Jain Yuvak Sangh's federation એ નામથી જાણવડું; કારણ કે શબ્દના અર્થમાં સમાવડું છે કે

દરેક સંધ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશોને અમલમાં મૂકે તેમજ સાથે સાથે પોતાની જરૂરીયાત પ્રમાણે કંઈ વધારે સ્વનાત્મક કાર્ય પોતાના સંઘના નામે ઉપાડી શકે; અસંગત એ કાર્ય મહામંડળના ઉદ્દેશોની વિરૂદ્ધ ન જ હોય શકે. Federation સ્વયં વાપરવામાં ન આવે તો સંઘનું કામ કાનિસારક નીવડી શકે નહિ. થોડી ચર્ચા બાદ-સૂચનાનો રિવકાર કરી, સંસ્થાનું નામ “જૈન યુવક મહામંડળ” (All India Jain Yuvak Sangh's Federation) સર્વાનુમતે પાસ થયા બાદ હાલ જે યુવક મંડળો, સંઘો, અસ્તિત્વમાં છે તેઓ કેવા જંધારુઓ અને કેવી રીતે કામ કરે છે, તેની માહિતી મેળવવી અને જેઓ મહામંડળના ઉદ્દેશને અનુસરી જોડાવા તૈયાર હોય, તેમના અભિપ્રાય મનાવવા અને જેઓ જોડાવા માંગતા હોય તેમને જોડીને, મહામંડળના કાર્યની શરૂઆત કરવાના મુદ્દા ઉપર ચર્ચાની શરૂઆત થઈ.

એકનિત થકીનજ હુસ પડો.

ભાઈ માણેકલાલ એ. બહેવરાએ હુંક પચુ સચોટ વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે આપણે અહિંથી “સુપરેસ્ટ રાઇટ કુટરુ” કરીને પાછા વળવાનું નથી; કારણ કે પાછળથી યુવક સંધ પાસે જઈને તેમને મહા મંડળના ઉદ્દેશ પહેંચાડવા એવો જે આ સભાનો નિર્ણય હોય તો મહારો સન્ન વિરોધ છે. દરેક દરેક યુવક સંધનો પ્રતિનિધિ અને હાજર છે અને તેથી દરેક યુવક સંધ પચુ હાજર છે; તો તેમને હાલને હાલ જ કેમ ન જોડી દેવા? પ્રતિનિધિઓ અહિંવા ફક્ત અને થોડા મહા-મંડળના ઉદ્દેશો સંભળાવવા સંધોના Messenger તરીકે નથી આવ્યા, પચુ હાલના યુવકોને પાનખર ઝડતુનાં પાંદડા જેવી વિખરાયેલી રિયતિમાંથી તેમનું એક મથાળા હેડળ સંગઠન કરવાને મળ્યા છીએ; તેથી તે કામ હાલજ આરોપી કાલનું નોંધ્યો. આપણે ફક્ત ચર્ચા હાકીને પાછા જઈશું તો કામમાં આ સભાની હુસા હુશી થશે અને યુવાનો ઉપર એક મહાન બુલનો ‘Historical Blunder’ આણેપ મૂકારો. દરેક દરેક યુવાનો પોતાના અતિષર્ગના ઉત્કર્ષ માટે ધમક હોય છે; અને તે ધમકને અમલમાં મૂકવાની આવી તક જે આપણે યુવાની જેસીયું તો આપણને શરમાવડું થશે; માટે એકનીત સંસ્થા અહિં-આજ રચાઈને આપણે પાછા જવાનું છે; અને આ મહામંડળમાં હમારો થી મહારાષ્ટ્ર યુવક સંધ જોડવાની પહેલ કરવા તૈયાર છે; અને એવી રીતે બીજા સંધોને જોડીને એક Working Committee નીમાવી નંદાએ કે જેથી આ મહામંડળનું કામ આઘથીજ શરૂ થઈ ગયેલું જણાય.”

તેમના આટલા ધમક ભર્ષા પ્રવચનથી સભાના બંધેજ જલ્લાઈ, એટલે નવી ચીનગારી ઉતરી પડવાથી પ્રમુખ સાહેબ તેમજ સભાએ જે ચિન્તણીને સર્વાનુમતે વધારી લઈ મહા મંડળનું કામ તે વખતથીજ શરૂ થઈ જવું જોઈએ એમ નક્કી કરવામાં આવ્યું. જેના પરિણામે જેથી સંસ્થા-જોડામાંથી જવારેલા પ્રતિનિધિઓમાંથી હાલ તુરંત આ મહા-મંડળમાં નિમેની ચૌદ સંસ્થાઓ જોડાઈ.

- ૧ શ્રી મુંગળ જૈન યુવક સંધ મુંગળ.
- ૨ શ્રી વડોદરા જૈન યુવક સંધ વડોદરા.
- ૩ શ્રી અમરવાદ જૈન યુવક સંધ અમરવાદ.
- ૪ શ્રી પાટણ જૈન યુવક સંધ પાટણ.

- ૫ શ્રી મહારાષ્ટ્ર જૈન યુવક સંઘ નાસિક.
- ૬ શ્રી જૈન સ્વયંસેવક મંડળ મુંબઈ.
- ૭ શ્રી જૈન યુવક મંડળ ભાવનગર.
- ૮ શ્રી જૈન સેવા મંડળ ખંભાત.
- ૯ શ્રી-ભરૂચ જૈન યુવક સંઘ ભરૂચ.
- ૧૦ તરૂણ ભારત જૈન કલ્યાણ મુંબઈ.
- ૧૧ શ્રી મહાત્મીર મારીમાજમ સોનામઢ.
- ૧૨ સ્તંભ તીર્થ જૈન મંડળ મુંબઈ.
- ૧૩ વીરાશીમાળી જૈન યુવક મંડળ ભાવનગર.
- ૧૪ જૈન સત્ય પ્રચારક મંડળ મુંબઈ.

ઉપરના મંડળો મહામંડળમાં જોડાયા બાદ મહામંડળનું કાર્ય ચાલુ કરવા ઉપરના મંડળોમાંથી નીચેના સાત સભ્યોની એક વર્કિંગ કમિટી નીમવામાં આવી.

- ૧ જનનાથજી અમરચંદ મોંધી } મંચીઓ.
- ૨ મણીલાલ એમ. શાહ. }
- ૩ અમીચંદ એમચંદ શાહ.
- ૪ મણીકલાલ એ. ભટ્ટેવરા નાસિક.
- ૫ દેરાવલાલ મંગળચંદ શાહ પાટણ.
- ૬ મુળચંદ આશા-ગમ વૈરાટી અમદાવાદ.
- ૭ ઉમાલાલ લીલાલાલ ઝવેરી વડોદરા.

ઉપર પ્રમાણે સાત સભ્યોની નિમજ્જીત બાદ શ્રીકૃષ્ણ મણીલાલ બાલાલાલ નાજાયવી અને શા. લલીચંદ વીરચંદને કોમોપરેટ મેમ્બર તરીકે રાખલ કરી નવની કમિટી નક્કી કરવામાં આવી.

ગોદાસી. મહામંડળની ફેડ ગોદાસી હાલ દુરત મુંબઈ ખાતે રાખવાની દરખાસ્ત મહામંડળમાં-ચુનીલાલે મૂકી હતી; અને અનુમોદન રોક સરકારમાં જઈ રહ્યું છે. બાદ તે દરાર સર્વાનુમતે પાસ થશે હશે.

કેસરીયાલ પ્રકરણ.

મહામંડળને-ચંદ્રનને હાથનું કામકાજ પૂરું થવા બાદ શ્રી કેસરીયાલ તીર્થના જાણે પ્રમુખશ્રીએ પ્રતિનિધિઓને વિચારો જણાવવાની સૂચના કરતાં બાદ મણીલાલ એમલ શેઠે જણાવ્યું કે “આજે દરેક જૈન યુવક સંઘમાં જાણે છે કે આપણું કેસરીયાલ ફેડનું સુચકેલીમાં ઉમેરું છે; છતાં કોણ યુવક, કોણ શ્રીમંત, કોણ વિદ્વાન, કે સાધુ, કે જાણના પ્વાનમાં આવતું નથી તે શરમાવા જેવું છે. આપણી પેઢી અને કોન્કરન્સ શું કરે છે તેનાથી જનતા અજાણ છે, છતાં એમ સંભળાય છે કે પેઢી કોંઈક કરે છે. શું કરે છે? તે આપણે જાણતા નથી અને તેની આશાએ જ એ યુવકો ભેસી રહે તે જોવી રીતે પાલીતાણાનું કમંડે જોદારીને શુભામીખત લખાતા લીધું છે, તેવીજ રીતે ઉભી ન થાય માટે યુવાનોએ વિચાર કરવાની જરૂર છે. આપણે કામ કરશું તો જોએ કંઈ પણ કરતા હશે તેના પણ કામ મજબૂત થશે; માટે આપણે પહેલાં તો લોક મત તૈયાર કરવા પ્રેરેજેન્ડા કરવાની જરૂર છે. ઉપર આપણા તીર્થ ઉપર કામ નાખીએ, છતાં આપણે જો ભોમ નહિ આપીએ તો તીર્થની રક્ષા જરૂર નહિ થઈ શકે. તમે કદાચ એમ માનતા હો કે આપણે પૈયાનાં જોરે છતીયું; તો પણ ભવિષ્યમાં તે આશંકા છે. તેથી મહારી દરેક યુવકને આમહુપૂર્વક વિનંતિ છે કે ભોમ ચિના શુભાવેલું નહિ મેળવી શકાય. તેથી દરેક યુવાને પોતાના બાલા તીર્થ માટે જોડશે

બને તેટલો ભોમ આપવાની જરૂર છે. ભોમ પાપાણુ હોવી મનુષ્યને પણ નમાવી શકે છે.” બાદ બાલ મણીલાલ બુલાલ-ચંદ પરીએ જણાવ્યું કે “પૈયાથી આ કામ થાય તેમ જણાવું નથી. કઠીનમાં કઠીન પ્રયત્ન છે અને જો આટલેથી કરી જઈશ તો કંઈ થવાનું નથી. જો કે હું શારીરિક દ્રષ્ટિએ કામ કરી શકું તેમ નથી છતાં તૈયાર છું; અને દરેક યુવકને અરજ કરું છું કે આપણે તૈયાર થઈ જઈએ. બેટલામાં વચમાં એક બપોળ થયો કે આપણા સાકુએ શું કરે છે. આ પણ પર જુદા જુદા પ્રતિનિધિઓ તરફથી ખૂબ ઉદાપેદ થતાં આપણે કંઈક કરવાનું પેઢીના જે ત્રણ પ્રતિનિધિઓએ હુંકમાં પરિશિષ્ટિ સમજાવતાં એવું પ્રમુખશ્રીએ પોતાના સર્વાનુમતે નીચે મુજબનો દરાર પાસ થયો હશે.

“આ સભા આમહુપૂર્વક રોક આપણું કંઈક કરવાનું પેઢીને બલામણુ કરે છે કે કેસરીયાલ પ્રકરણને નિઃકાલ જલદીથી થાય જોવા પ્રયત્નો કરે.”

ત્યારબાદ પ્રમુખશ્રીએ કહ્યું હતું કે આપણે બાપણું કરવા એકનિત થયા નહોતા પણ રચનાત્મક દ્રષ્ટિએ યુવાનો કેમ એકનિત થઈ કાર્ય કરી શકે તે અંગે નિર્ણય કરવા જોવા થયા હતા; અનેક ચર્ચાઓ અને વિચારોના પરિણામે મહા-મંડળ સ્થાપી શક્યા છીએ અને આ રીતે આપણા મહાવના કામની સફળતા થાય છે. બાપણું કરવા કરતાં આપણે યુવક મિત્રો સંગઠિત પણ એકત્ર કરી કાર્યમાં મંડી પડીએ અને તોજા ભેગા થયા એવું પરિણામ લાગ્યા ચક્ષુકરું. એથી તમે મારી પાસે વધુ વક્તવ્યની આશા નહિ રાખતા કામે મંડી પડશો એમ હું હમણું છું.

આભાર.

શ્રી મહામંડળમાં ચુનીલાલે પ્રમુખશ્રીના આભાર માનવાની દરખાસ્ત મુકતાં કહ્યું હતું કે કુનેહથી અને શાન્તિ પૂર્વક કામ લઈ આપણને પીતાગ્રાહમાં ન ઉતરવા દેતાં સૌને છૂટથી સાંભળી આપણું કાર્ય નિર્વાહી પાર પાડ્યું છે; આશા છે કે ભવિષ્યમાં યુવાનોને તેઓશ્રી પૂરતો સાથ આપશે. બાદ રતિલાલ સી. કેદારીએ જો દરખાસ્તને ટેકા આપતાં શ્રી વડોદરા જૈન યુવક સંઘનો આભાર માનવાનું ઉમેરું હતું.

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘનો આભાર.

નાસીકવાળા મણીલાલ એ. ભટ્ટેવરાએ કહ્યું હતું કે શ્રી મુંબઈ જૈન યુવક સંઘનો આપણે પાસ આભાર માનવો જોઈએ; કારણ કે તેઓએ પરિશ્રમ લઈ આપણુ સૌને એકનિત કર્યા છે. અત્યાર સુધી આ સંઘે આપણા સમાજમાં ચૈતન્ય લાવવા ખૂબ જહેમત ઉઠાવી છે, તે બદલ આપણે સૌ તેમના ખૂબ ફરજી છીએ અને હું આભાર માનવાની દરખાસ્ત મુકું છું. તેને સુરતવાળા ડૉ. અમીચંદ જનલાલે અનુમોદન આપતાં કહ્યું હતું કે મુંબઈ જૈન યુવક સંઘે આપણને અત્યાર સુધી જાણત રાખ્યા છે, અને બીજા આપણી યુવાન સંસ્થાઓને દોરવણી આપી છે. તેઓએ સમાજમાં પ્રેરેજેન્ડા દારા ખૂબ આદરણ ખડું કર્યું છે. આજે પણ આપણને એકનિત કર્યા અને આપણે આ મહામંડળ સ્થાપી શક્યા છીએ તે તેમને જ આભારી છે.

ત્યાર બાદ શ્રી રતિલાલ જલનાથજીએ અનુમોદન આપ્યું હતું અને પછી સૌ વીરપ્રજ્ઞાને જવ બોલી વીસરજન થયા હતાં.

સમાજ નૌકાને સ્થિર કરી પ્રગતિના પંથે ધમાવવાની મહેન્ટાએ.

જુદે જુદે સ્થળેથી ચુંટાયેલ પ્રતિનિધિઓની યાદી.

૧	શ્રી વેલ્લભેન્દ્ર ઉમેશ્વર વડીલ	અમદાવાદ	૩૪	X	સદ્ગુણાઈ હેડાલાલ	મુંગલ
૨	સદ્ગુણાઈ ને. ધડીપાલી	"	૩૫	"	ધનરાજ અવેરચંદ પરમાર	સુરત
૩	સમર્થમલ સીધી	સીધી	૩૬	"	ખીમચંદ અવેરચંદ વડીલ	"
૪	તારાચંદ દોશી	"	૩૭	X	સદ્ગુણાઈ રણહોડલાઈ રોડ	"
૫	બી. પી. સીધી	"	૩૮	"	હીરાચંદ છત્રચુછ	"
૬	X	સાચુંદ	૩૯	X	કેસરલાલ મંગેશ્વર સાહુ	પાટણ
૭	ખાલાભાઈ અમરતલાલ	અમદાવાદ	૪૦	X	મણીલાલ મહારચંદ સાહુ	"
૮	X	"	૪૧	X	નાનુભાઈ મોતીલાલ	મુંગલ
૯	X	ભરૂચ	૪૨	X	મણીલાલ ખુશાલચંદ પરીખ	પાલજપુર
૧૦	X	"	૪૩	"	એલ. એચ. લાલન	મુંગલ
૧૧	X	મુંગલ	૪૪	"	નાગરદાસ ગઢીયા	"
૧૨	X	સોનગઢ	૪૫	"	વીરજી પાલજી નાગરા	"
૧૩	X	નવસારી	૪૬	"	જેઠાભાઈ વીરજી કારાણી	"
૧૪	X	"	૪૭	"	ભાગચંદ અમરચંદ સાહુ	લાલનગર
૧૫	X	રંદેર	૪૮	X	મનસુખલાલ હીરાલાલ લાલન	અમનગર
૧૬	X	"	૪૯	X	મણીભાઈ જોગલાઈ રોડ	મુંગલ
૧૭	X	પાદરા	૫૦	"	મોહનલાલ દીપચંદ મોહરસી	"
૧૮	X	"	૫૧	X	રતિલાલ બીખાભાઈ	"
૧૯	X	સુરત	૫૨	X	મણીલાલ ખાલાભાઈ નાણાવડી	વડોદરા
૨૦	X	મુંગલ	૫૩	X	કલ્યાણચંદ કેસરલાલ અવેરી	"
૨૧	X	"	૫૪	X	ઉમાભાઈ લીલાભાઈ અવેરી	"
૨૨	X	લાલનગર	૫૫	X	ચીમનલાલ ભાઈલાલ-રોડ	"
૨૩	X	"	૫૬	X	ઉત્તમચંદ નગીનલાલ અવેરી	"
૨૪	X	નાસિક	૫૭	X	મહાસુખભાઈ સુતીજાલ	વીસનગર
૨૫	X	દેહગામ	૫૮	X	ઉત્તમચંદ હરમોવનદાસ	લાલનગર
૨૬	X	જુનનેર	૫૯	X	અમીચંદ ખેમચંદ સાહુ	મુંગલ
૨૭	X	ખંભાત	૬૦	X	રતિલાલ સી. કોઠારી	"
૨૮	X	"	૬૧	X	અંગાલાલ ચતુરભાઈ	પેટલાદ
૨૯	X	"	૬૨	X	હલીચંદ વીરચંદ રોડ	સુરત
૩૦	X	લાલનગર	X આ નિશાનીના નામો પ્રિવાતના જે હુવડાના નામો			
૩૧	X	"	છે તેમજો કેલ્લી ધડીએ અજુકારી કામને: લઈને આવી નહિ			
૩૨	X	"	સકયા હોવાથી તેઓએ સંમતિના પરો અને સુચનાઓ			
૩૩	X	નાસિક	મેકલી હતી.			

(અનુ. ૫.....૩૬૦ થી)

હાલો કરે છે કે તે તેમનું છે. બોપાળની સિમ્બર જૈન પંચાયતે તે સંબંધમાં તપાસ કરીશન નીમવાની બલા મણુ કરી છે.

સ્વ. આ. વિજય ધર્મ સંજીની અજારણી સંવત્સરી ઉજવણીના હેવાલો વડોદરા, લાલનગર, કલકત્તા મુંગલ, પેલાપુર, દેહગામ, મહુવા, વગેરે જુદી જુદી જગ્યાએથી મળ્યા છે, અને એ જગ્યા હેવાલો ઉપરથી જણાય છે કે ખુબ ઉત્સાહ અને ધામધુમ પૂર્વક દરેક રજાને સ્વ. સંજીને અંજલિ અર્પવામાં આવી હતી. અને તેઓનીના ગુણગુણ કરવામાં આગ્યા હતી.

પાટણ—વડોદરા રાજના ધર્મોપધિકારી મે. નાડકરની સાહેબ તરફથી તા. ૩-૬-૩૩ ના રોજ બપોરના વણ વાગે મુનિશી પૂર્ણવિજયજીનું જૈન દર્શન એ રવિય ઉપર

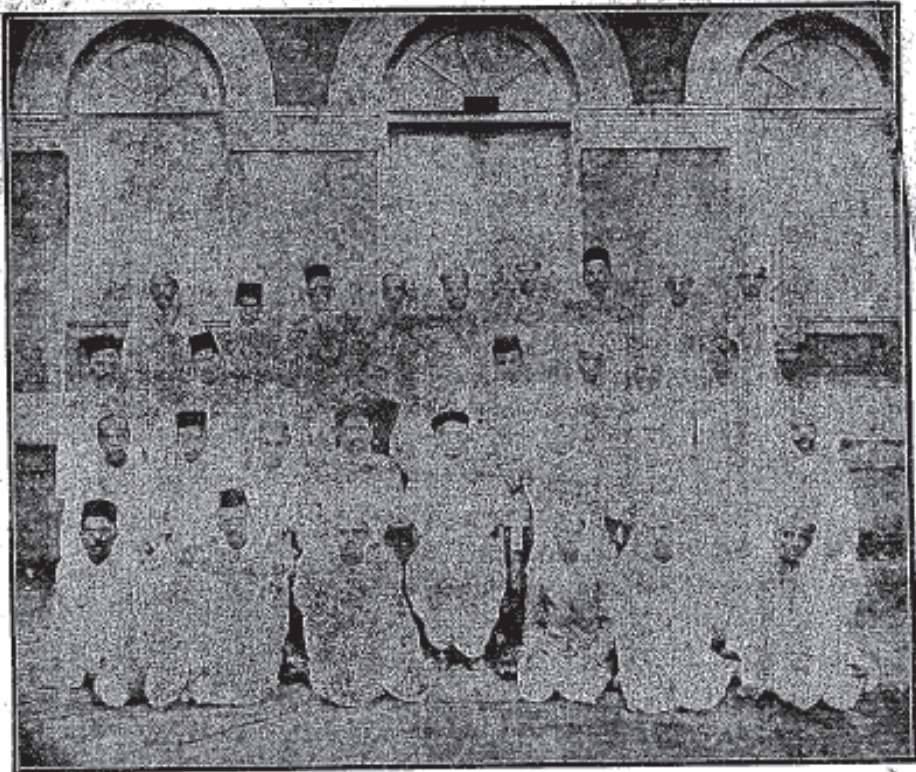
અહિર બ્યાખ્યાન થયું હતું. મુનિશીએ વિદ્વતા પૂર્વક સુંદર વિવેચન કર્યું હતું (એનાગ્રીવ વિષતવાર અપક્ષ ખુબ મોડું મળવાથી અમે છાપી સકયા નથી.)

પાલજપુર—કન્યા કેળવણી માટે માસીક વચનો દસ વર્ષ માટે લેવાતું રહે થયું છે પુરતા વચનો. મળેથી બાદર્થ કન્યાસાળા ખોલાયો. (૨) એ. કેન્દ્રન્સ ભરવા લગભગ નકરી થયેલ પશુ ના. નવાગ સાહેબ સુરેષ જતા હોવાથી મુલતવી રહ્યું હતું. તેઓશ્રીએ એકાએક પ્રવાસ અંધ રાખ્યો છે. મનશુષ્કિત થાય છે. મુંગલના આગેવાનોના નિર્ણય પર લગભગ અધિવેશન ભરવાનું અવસરની રહ્યું છે. (૩) એક દરિયન ભાઈએ પત્નીપણમાં અક્ષાત્ર કરી હતી ઉપાશ્રયે વાસ-લેપ નંખાવા આવતાં એક મુનિશીએ દુરુદ્ધી તેને વાસલેપ નાખ્યો, એ ઉપરથી કેટલાક રૂઢિચુસ્તોએ નકામો ખળભાગદ કર્યો હતો.

અ...વ...ન...વા

પાટણ—પાટણમાં દીક્ષાના દર્યાન અંગે સોમનાથી તરફથી
સા. જે. મહાલ... પ્રેમચંદ તથા શાંતિજોગીશાન દ્વારા ભાષણ
સાથે પાટણમાં જાણીતા ભાષણ ઉપર પ્રેમચંદની દુરીયાદ અને
દુરીયાદ પણ તરફથી વડોદરા દ્વારા કરવામાં આવેલી
એ અપેક્ષાને નામંજુર કરી અપેક્ષા પણ તરફથી પ્રતિ
નામંજુરી અપેક્ષા મુકાબ વિરુદ્ધ કરેલી અપેક્ષા મંજુર કરી
જોયે અપેક્ષાને દ્વારકાના નામદાર સીકે બચીસ

મિત્ર અને દુશ્મન વચ્ચેનો... અને સમાજને...
અપેક્ષા... અને સમાજને... અને સમાજને...
અપેક્ષા... અને સમાજને... અને સમાજને...
અપેક્ષા... અને સમાજને... અને સમાજને...
અપેક્ષા... અને સમાજને... અને સમાજને...
અપેક્ષા... અને સમાજને... અને સમાજને...

વડોદરા સુવક સંમેલનમાં આવેલા સુવક સુવક મંડળના કેટલાક પ્રતિનિધિઓ ઉપરના સુવકમાં નજર પડે છે. મધ્યમાં પુરશીપર
સંમેલનના પ્રમુખ શ્રી. મણીલાલ આલાભાઈ નાચુવટી દેખાવ છે. જેઓ જૈન કોમના અગ્રણીતા આવેલા છે; અને
વડોદરા રાજ્યમાં ૧૯૦૪ માં સુદીક્ષીવલ ખાતાના પ્રેમિભર તરીકે જોવામાં આવે અને આગળ વધતાં વધતાં
સુવક સુવક હોવામાં જોયેલી હાલ સરમુખના અવાગહાર આસને ગિરાજે છે.

અને એ. મોતીભાઈ દેસાઈ સાહેબની બેચે નિર્દોષ દરારી છેડી
મુકબાનો દગવ તા. ૧-૯-૨૩ ના રોજ આપે છે.
આવનગર-સાધુ સંમેલનની મંત્રણા—અને તા.
૬ ફી ના રોજ આ. શ્રી વિજયનેમિસુરિ પાસે અમરાવાથી
પ્રતાપ શેઠ બા. ક. ની કમીટીના સભ્યો, પોટણથી શેઠ
નગીનદાસ, મુંબઈથી શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપેસી શ્રી પોપટલાલ
ધોરશી, છુદારીવાલા અને અંબેદ પનાજી વિરેરે શુદ્ધિ આવેલ
છે. તેઓએ સંમેલન કરવાની મંત્રણા તા. ૭ મી ના રોજ

(૨) શ્રી વિદ્યાવિભવજીનો "જન્મ વાંચન" નાં દિવસે
નાળાપર વધેરાવ કે? નો લેખ જૈન પરમાં જાણવા માટે
કહેવાય છે કે એ. દેવચંદ દામજીને સંધ ગદાર કરવાના
પ્રયત્નો થયા. પરંતુ એ સભ્ય કેવળ અગમ્ય કાળે દામ તો
પડતું મુકતું પડ્યું છે.
કોપાળ—તા. ૫ મી એ. કોપાળે કોવો દાવો કર્યો છે
કે કપલોદાનું દેવજ તેમનું પોતાનું છે. પરંતુ વિગતોએ એવો
(અવ...૩૫૮)

આ પત્ર મનમુખલાલ હીરાલાલ લાકેને જૈન ભાસ્કરદાસ પ્રિન્સીપ પ્રેસ, ધનજી રહીટ, મુંબઈ નં. ૩ માં જાવું છે. અને
જોડવાસ મુંબઈવાલ સાહે જૈન સુવક સંધ માટે ૨૬-૩૦, ધનજી રહીટ, મુંબઈ ૩, માંથી પ્રગટ કર્યું છે.